

Noam Chomsky, lingvist-superstjerne

Hvorfor skaper han så mye interesse i Tromsø?

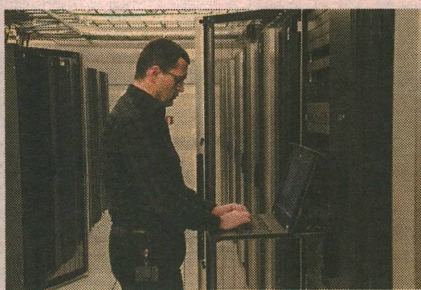
side 6

FOTO: CAMERON THOMPSON

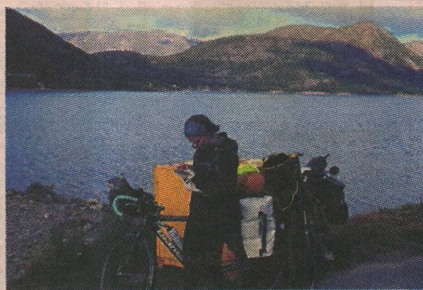
VISUAL CULTURE STUDIES I OPPLØSNING: Administrative problemer ved fakultetet påvirker studenter

SIDE 10

STALLO ER EN SUPERDATAMASKIN. DEN LEVERER REGNEKRAFT TIL UiT SINE STUDENTER OG FORSKERE.

SIDE 12

SYKLET FRA NORDKAPP: Sigrid Lien Schulerud syklet 542 kilometer fra Nordkapp til Tromsø på seks dager.

SIDE 21

NO SIESTA-FIESTA! - les våre anmeldelser av den fantastiske festivalen som varmet opp Tromsø

SIDE 26-27

Ileder

BARBARA LESZ, ANSVARLIG REDAKTØR
BARBARA@UTROPIA.NO

Si din mening!

Hvorfor publiserer aviser leserinnlegg? De er ikke skrevet av profesjonelle journalister eller fotografer, inneholder ikke intervju og har ingen foto.

Leserinnlegg i en avis er viktig fordi det komplementerer resten av innholdet. Avisartikler bør være så objektive som mulig, derfor inneholder de ideelt sett ikke journalistens meninger. Personlige meninger formidles via intervjuer og andres historier, men på grunn av begrenset plass får vi ofte et mangelfullt bilde.

Leserinnlegg er den eneste plass i avisen hvor man kan lese meninger. Disse sidene gjenspeiler meninger av samfunnet rundt. En kunne spørre – hvorfor kan ikke journalister skrive sånn? Det ville vært kjedelig og meningsløst å lese meninger fra en gruppe skribenter om og om igjen.

Er det ikke mer interessant å få vite hva som plager folk rundt deg? Din nabo, klassekamerat eller professor kan ha noen sterke meninger som hun/han ikke forteller om, men gjerne sender til studentavisen. I tillegg er leserinnlegg en måte å engasjere seg i samfunnet på. Når en skriver et leserinnlegg blir rekkevidden større. Kanskje Gottfried får Bodega-personellet til å forbedre kvaliteten på vafflene?

I denne utgavens leserinnlegg finner du en oppskrift (En vaffel til besvær, side 16) og noen historier fra UiT sin fortid (40 års jubileet til UiT, side 15). Vi har også fått inn meninger angående fusjonen mellom UiT og Høgskolen i Finnmark, om Curiositys oppdrag på Mars og hva det medfører.

Vi forsetter også med boligkrisetema (Housing crisis may be worse next year, side 4) som dessverre ikke er over. En muligens mer fengende sak er det nye dyremottaket i Tromsø som ligger like ved Prestvannet. Våres toppsak i denne utgave handler om Visual Culture Studies. En av VCS studenter fortalte Utopia om administrative problemer som fører til at administrasjonen ved fakultetet ikke fungerer godt. Dessverre går dette utover deres studenter.

Både Sport- og Kulturseksjon har mange interessante saker å tilby. I den førstnevnte kan du lese om en kvinners sykkeltur fra Nordkapp til Tromsø. I Kulturseksjonen kjører vi anmeldelser og bilder fra både No Siesta Fiesta- og Stumfilmdager-festivalene. Vi introduserer også en ny fast spalte i Kulturseksjonen (Kulturredaktøren anbefaler, side 34). Til slutt vil jeg bare oppfordre alle våre lesere til å sende inn leserinnlegg. Hvis du har klare meninger og vil bli hørt, hvorfor ikke publisere dem i din studentavis? Bare send teksten til redaktor@utropia.no.

Pressens Faglige Utvalg: (PFU) er et klageorgan oppnevnt av Norsk Presseforbund. Organet behandler klager mot pressen i presseetiske spørsmål. Adresse: Rådhusgt. 17, postboks 46 sentrum, 0101 Oslo. Telefon: 22405040. Utopia arbeider etter reglene i vær varsomplakaten for got presseskikk. Den som føler seg rammet av urettmessig avisomtale, oppfordres til å kontakte redaksjonen.

UTROPIA

ANSVARLIG REDAKTØR:
BARBARA LESZ
BARBARA@UTROPIA.NO

KULTURREDAKTØR:
KASIA MIKOLAJEWSKA
KASIA@UTROPIA.NO

NYHETSREDAKTØR:
MAGDALÉNA BUDÍNOVÁ
MAGDALENA@UTROPIA.NO

LAYOUTANSVARLIG:
JOSHUA HANGER
JOSHUA@UTROPIA.NO

FOTOREDAKTØR:
SALLY ROSENDAHL
SALLY@UTROPIA.NO

SPORTSREDAKTØR:
ILONA URBÁROVÁ
ILONA@UTROPIA.NO

**ØKONOMI- OG
ANNONSEANSVARLIG**
ALEXANDRA TENEBROSO
ALEX@UTROPIA.NO

NETTREDAKTØR:
CAMERON THOMPSON
CAMERON@UTROPIA.NO

TRYKK:
NR1 TRYKK TROMSØ

BESØKSADRESSE:
UNIVERSITETET I TROMSØ
TEORIFAGBYGGET 2 - 2.138
TELEFON: 77 62 09 60
WEB: WWW.UTROPIA.NO
E-POST: REDAKTOR@
UTROPIA.NO

POSTADRESSE:
UTROPIA - STUDENTAVISA I
TROMSØ
UNIVERSITETET I TROMSØ/
HOVEDGÅRDEN
9037 TROMSØ

Oversikt

Nyheter

side 4

Housing crisis may be worse next year	side 4
Chomsky visits Tromsø	side 6
Animal Shelter	side 7
Den nye botaniske hage	side 8
Studenter blir eldre	side 9
Trouble in Visual Culture Studies	side 10
Tromsø Museum	side 11
Stallo: UiTs superdatamaskin	side 12
Samfunnsspalten	side 12
Nierradákti Spalten	side 13

Meninger

side 14

Kommentar	side 14
Leserinnlegg	side 18

Sport

side 20

No Siesta Fiesta	side 20
Syklet fra Nordkapp	side 21
TIL: Tromsø Idrettslag	side 22
Body Move workshop	side 23

Kultur

side 24

Crispin Glover	side 24
Stumfilmdager	side 25
No Siesta Fiesta	side 26
Musikk	
Konserter	side 27
Theater	
<i>Les Miserables</i>	side 29
TIDE	side 29
Kunst	
Kunstforening	side 30
Small Projects Gallery	side 30
Kunst på Campus	side 30
Bøker	
Film	
Anmeldelser	side 31
VT Spalten	side 32
Film Kamp	side 32
Spill	side 33

Underholdning

side 34

Kjemi	side 34
Humor	side 35

"Knivspissloden - det virkelig nordligste punktet i det kontinentale Europa"

FOTO: SALLY ROSENDAHL

nyhetsleder

MAGDALÉNA BUDINOVÁ, NYHETSREDAKTØR
MAGDALENA@UTROPIA.NO

Si din mening, du også
Fjorten dager har passert. Livet i redaksjon er travelt. Saker etterlyses, folk intervjues, tekster redigeres, korrektur gjennomføres, frivillige motiveres.

Jeg ble positivt overrasket da jeg innså at flere og flere studenter kommer innom kontoret, og vil publisere noen av sine tekster i

Utopia. Jeg ser også at det kommer mange flere som tipser oss med mer eller mindre brennende saker.

Kanskje dette er en lys, midlertidig periode. Likevel er jeg alltid svært imponert over de som investerer sin fritid til å skrive mer enn bare skoleoppgaver.

Dette året har så langt vært

svært vellykket for avisa når det kommer til leserinnlegg og kommentarer redaksjonen får fra folk utenfor. Dette er veldig viktig for variasjon som betyr mye for aviser. Generelt. Kvaliteten øker med nye skribenter og deres unike skrivestiler.

Jeg setter pris på alle våre gode frivillige og lesere som bruker tid på avisa.

kulturleder

KASIA MIKOLAJEWSKA, KULTURREDAKTØR
KASIA@UTROPIA.NO

Tromsø er ikke en stor by. Den er veldig liten, men hvis du tenker på hva som skjer her... Ja, da er det en STOR by. Og byen er ikke kald. I denne utgaven kan du lese om den fantastiske festivalen ¡No Siesta – Fiesta! som varmet opp stemningen i byen. De fantastiske sørlige rytmene, Flamenco, tango og Tavares Faria Duo! Blant de som kom fra Syden, kunne vi også høre på Tromsøs egne Chorinho. Hvem ville tro at Tromsø har så mye var-

me å by på, spesielt nå som høsten kommer.

Vi foretok også en annen type reise – reisen til fortiden sammen med Stumfilmdager. Årets Stumfilmdager tok oss med til Mars og til Sovjetunionen. Hvilken reise var den beste? Du kan lese anmeldelser fra våre journalister. De som er interessert i teaterforestillinger må lese om Les Miserables som hadde premiere på Hålogaland Teater 06.09. Performance/kunstoppvis-

ning? Bare les om den fantastiske Brian Lobel og hans forestilling i Small Projects.

Vi har også endret vår siste side og nå kan du fryde deg med den nye kulturkalenderen! Og ikke gå glipp av den nye spalten vi har innført – "Kulturredaktøren anbefaler". Der kan du lese om severdigheter som dukker opp i de kommende to uker og kanskje bli inspirert.

sportsleder

ILONA URBAŘOVÁ, SPORTSANSVARLIG
ILONA@UTROPIA.NO

Hi all Utopia readers!
I hope that last issue helped you navigate yourself a little bit in sport activities here in Tromsø!

Starting with this issue, there will always be one article in the

sport section as an adventurous story from a person who has done some great day trip around here in Troms area or somewhere in Norway. This might serve as an inspiration to those, who do not seek only indoor activities or few hour trips around Tromsø, but are up to some extraordinary experience!

I hope you will enjoy reading the sport section even more and look forward to the next issues!

I am always happy for any comments how to make the sport section even better for you, so do not hesitate to contact me at ilona@utopia.no!

Bildespesial: Dreamcatcher

THE NORTHERN LIES

FOTO: KASIA MIKOLAJEWSKA

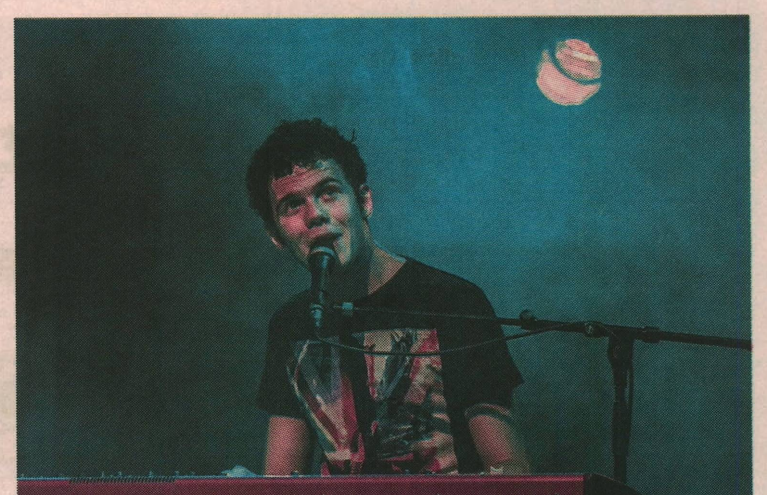
JUNE EGERTON

FOTO: KASIA MIKOLAJEWSKA

THE NORTHERN LIES

FOTO: KASIA MIKOLAJEWSKA

TALL DARK FRIEND

FOTO: KASIA MIKOLAJEWSKA

Utopia for

35 år siden

1977 - Studentene ved UiT solidariserer seg med det chilenske folket. Avisen forklarer hvordan en kan støtte Chiles folk.

10 år siden

2002 - Utopia skriver om læringstudentene ved UiT som må ta eksamen i nynorsk selv om de har ikke fått en opplæring i språket.

Housing crisis may be worse next year

What are the causes and possible solutions for the housing crisis in Tromsø?

DORIS SCHÄCHTER
DORIS.SCHACHTER@FACEBOOK.COM

Still many students are looking for an affordable place to stay in Tromsø. Utopia has asked a member of the student parliament, Sebastian Bantow, who also works for the Internationalisation Committee, about possible solutions for the crisis.

- There are two main causes for the situation, says Bantow

- The first is the failure of the private housing market. Even though 25% of students already live in student housing, there are not enough places for all students.

The second reason is the rising number of students in Tromsø.

- The University benefits financially from having so many students but they think housing is a secondary issue, explains Bantow.

Two students in one room

Next year Bantow wants to propose a project that could be one of the short term solutions for the housing crisis. This is that two international students would share one room..

- Lots of the international students are used to this from their home countries so why shouldn't they do it here as well?, says Bantow.

Each of the students would have to pay 60% of the normal rent.

SEBASTIAN BANTOW OF THE INTERNATIONALISATION COMMITTEE PROPOSES SOLUTIONS

FOTO: SALLY ROSENDAHL

According to Bantow this leads to a win-win situation. SiTo earns more money and has an incentive to join the project, and the students would have more money to spend on other things. However prices for single rooms should stay stable.

The project should be evaluated after this year. It would assure students that every international student gets accommodation as there is no longer a guarantee for the international students to get a room.

Other housing alternatives

Bantow thinks that the University could also borrow housing boats and containers. This is necessary because the new building in Breivika will only take a small amount of students. Bantow stresses that

the rent - about over 4000 NOK - is also way too high.

In the long term Sito should focus much more on building new student houses.

Although Sito have plans to build several new buildings, Bantow says that they could have started the process five years ago. He assumes that Sito is so slow because of the expected decrease of student numbers due to the demographic change after 2020.

UiT expect less students after 2020 due to the demographic change.

Losing students

Tromsø needs to keep its students here and as long as studies are still

free, costs of living are the most important factor for Norwegian and international students. SiTo, UiT, the student parliament and the city of Tromsø should raise the pressure on the government in Oslo, to make sure that there is enough money to support education here in Tromsø.

This needs to be done so that UiT can keep its special position which it now has in the academic landscape.

Even though there are ideas to avoid housing crisis in the future, Sebastian has a quite negative outlook, as he believes it will get "worse next year" due to the rising of student numbers and too little effort to solve the problem.

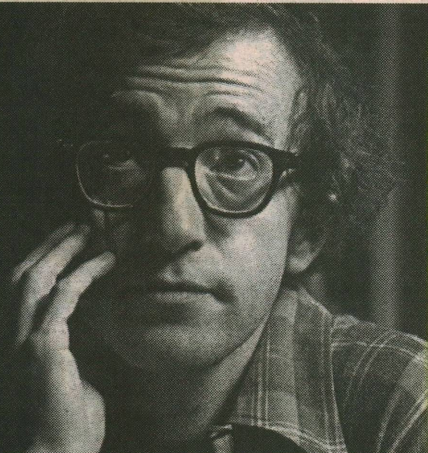
ANNO 1916

VERDENSTEATRET

K I N O

WOODY ALLEN: A DOCUMENTARY

WOODY ALLEN
PÅ VERDENSTEATRET
I SEPTEMBER

TO ROME WITH LOVE

VERDENSTEATRET – KINO OG FORSAMLINGSHUS SIDEN 1916

Se www.verdensteatret.no
for hele månedens program.
Følg oss på Facebook!

MELD DEG
INN I TEKNA
OG BLI

Tekna

MASTER of the FUTURE

MELD DEG
INN PÅ
TEKNA.NO/FUTURE

ET MASTERSTUDIUM KREVER AT DU TAR ET HELHETLIG ANSVAR FOR UTDANNINGEN DIN. SKAFF DEG INNSIKT I BRANSJER SOM ER AKTUELLE FOR DEG ALLEREDE NÅ. FÅ ET SOLID FAGLIG NETTVERK UNDER STUDIENE. LÆR DEG Å SETTE OPP EN GOD CV. SKRIV JOBBØKNADER SOM VEKKER INTERESSE. BENYTT DEG AV VIRKELIG GODE MEDLEMSFORDELER, SLIK SOM GRATIS FORSIKRING I GJENSIDIGE. SOM MEDLEM I TEKNA FÅR DU ALT DETTE OG MER, SLIK AT DU I VIDESTE FORSTAND BLIR MASTER OF THE FUTURE.

Tekna er foreningen for deg som har eller planlegger en mastergrad innen teknisk-naturvitenskapelige fag

Linguistic hero generates excitement

Noam Chomsky held his linguistic lecture in Auditorium #1 on the 12th of September. Queues of people have been waiting impatiently to finally listen to his speech

MAGDALENA BUDINOVA
MAGDALENA@UTROPIA.NO

Utopia has asked some of them about their interest and expectations from the lecture.

Jan Petter Jensen, Norway

I go there because he is a celebrity. Of course some people go there because of the linguistics, but I personally think most of them want to meet him because of the political part of the lecture.

Velina, linguist

I am going to Chomsky's lecture because he is the most famous living scholar. I am very happy that he came to Tromsø, and I could not waste the opportunity. I also studied linguistics before, so I have a personal interest.

Ömür Ryeng, Tyrkia, teacher

I studied linguistics and now I applied for a PhD. Chomsky is the father of modern linguistics and now he comes to Tromsø. I do not have any classes right now, so I really want to attend the lecture.

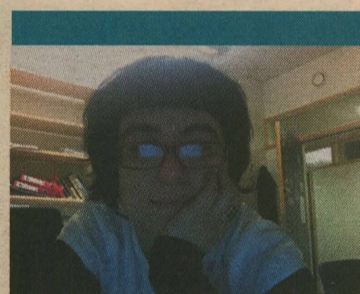

PHOTO: FACEBOOK

Dragana Šurkalović, Serbia, PhD, Theoretical linguistics

I'm going to Chomsky because he is who he is. He set the ball rolling for a lot of the stuff we do. He is the father of generative linguistics and all of us have worked on it. We look up to him. We want to hear what he has been thinking about lately. It is wonderful that he has still been thinking about these things, that he is still producing and being out there considering his age. So he has a much longer term perspective on things than we do, and he knows what it started off as, and what it has developed into. It is kind of interesting to see what his view on things is. [...] I think he came to Tromsø because of CASTL.

I expect that he will make me think about things that I may have not been thinking about before, or things that I have thought about before but maybe in a different way and give me a bit of the long term perspective.

Kjetil Engh Aasen, Norway A student of psychology

I want to see Chomsky because he is a very important person in the field of linguistics and politics. I have become familiar with Chomsky some time ago. Also, I have been sort of convinced by a friend to come because Chomsky is so heroic.

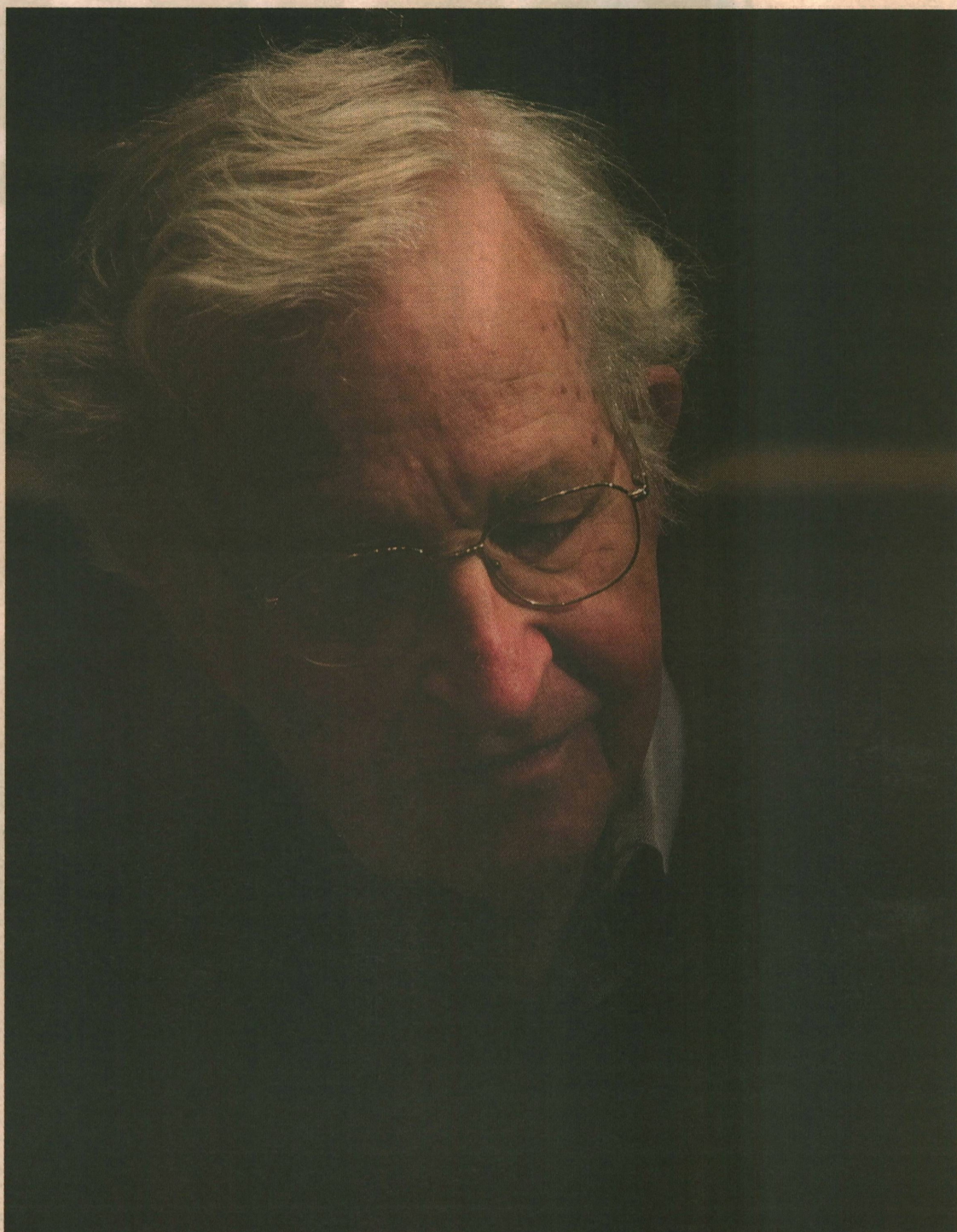

PHOTO: CAMERON THOMPSON

PHOTO: FACEBOOK

Rosmin Mathew, India

A PhD student in Linguistics

Chomsky is an intellectual figure and very important and I had the pleasure of attending his lectures over a period of time when I was in India. And then when I was visiting MIT, I attended some of his lectures there, and now in

Tromsø. This is the linguistic lecture and he founded this brand, so I expect that this will be about the broad direction in which that particular brand of the linguistics will be moving. And that explains why so many people are interested in this lecture.

Markéta Vrbická, Czech Republic

I would say the same like Anežka. I study Norwegian, so I am interested in the linguistic part. And also, he is famous.

Anežka Sobotková, Czech Republic

Many people got here because they heard he was famous. Our reason is because we study linguistics and he is really someone in linguistics, also because we will soon have final exams at universi-

ty. And we are of course interested in what he has been doing. I was previously interested in his work, but not too deeply. We have a joke in our department, which goes: "There used to work a guy here who understood what Chomsky is about!"

Permanent animal shelter in Tromsø?

After five years of saving money and lobbying local politicians, a small group of dedicated members of Dyrebeskyttelsen Norge (Animal Protection Norway), have successfully opened an animal shelter in Tromsø.

AMY LEBLANC
AMYLEBLANC@GMAIL.COM

Funded by the Grasrotandelen, monthly donors, and support members, the Dyrebeskyttelsen Tromsø secured a new building in July of this year. Located at Langnesvegen 10, the keys to the new building came at a pivotal time, as the seasonal arrival of new kittens makes the summer months very busy for the Dyrebeskyttelsen Tromsø.

Hope for a long-term shelter

Though a landmark success for the group, the initial lease of the shelter was only for six weeks making the Hjelpesenteret still only temporary.

- We hope for a long-term shelter that is our own, explains the current leader of the Hjelpesenteret, Therese S. Rye.

In that pursuit, the Dyrebeskyttelsen Tromsø are continuing discussions with local politicians to extend the lease on the building.

Better chance to get a home

Although the Hjelpesenteret is new, the Dyrebeskyttelsen has been active in Tromsø for many years. The group initially started in 1989 as a sheltering service for stray cats but without a centralized building.

Rye has been organizing foster homes for the cats, dogs, and rabbits in need of shelter with up to 80 volunteers and 50 foster families in the summer months.

In addition to reducing the administrative work of managing mul-

iple foster homes and training new foster families, the new building will allow more opportunity for older cats to find homes.

- Older cats are typically harder to find homes for, explains Rye.

- Kittens are adopted quickly but it would be easier to adopt the older cats if there was a place where people could come see them.

Ambitious goals for future

But the new shelter still needs some work and the Dyrebeskyttelsen Tromsø has high hopes for the future of the Hjelpesenteret. In addition to ongoing renovations Rye hopes to build a fenced yard with a roof so that the animals can spend more time outside.

The dedicated volunteers behind the success of the Dyrebeskyttelsen Tromsø and the formation of the Hjelpesenteret hope to continue raising awareness of animal rights issues. They hope to continue providing refuge for the stray animals in Tromsø.

Their ambitious goals have been supported by years of hard work. Along with other passionate animal rights activists, Rye has been volunteering for nine years with the Dyrebeskyttelsen Tromsø.

- Volunteering in animal welfare is hard, tough work, says Rye.

- There are so many sad stories and it takes a lot of time.

Despite the challenges, the volunteers of the Dyrebeskyttelsen Tromsø view the long-awaited Hjelpesenteret as an important development for animal welfare in Tromsø.

FOTO: IVONNE WILKEN

faktaboks:

For more information about the Hjelpesenteret and to find out how you can become a volunteer, foster family or monthly donor, please visit their Facebook page or call the Vakttelefonen at 90 52 40 47.

FOTO: IVONNE WILKEN

Kommer du ikke til botanisk hage...

FORMANN FOR SEKSJON I NATURVITENSKAP, PETRA

BILDER: PHILIPPE PLAGA

Den nye Rododendronhaugen på universitetsområdet skal skape trivsel for både studenter og andre besøkende i Tromsø.

MICHELLE MARIE SALIBA FREDRIKSEN
MICHOFRED@HOTMAIL.COM

Formann for seksjon i naturvitenskap, Petra, forteller energisk om det nye uteområdet på campus.

Området har fått tilnavnet rododendronhaugen, og Nordgård forteller at det er fordi det er 42-43 forskjellige sorter av rododendron på haugen. Anlegget er finansiert fra budsjettet for vedlikehold av utomhusanleggene.

Forskjellige arter

Haugen vil ha mye variasjon med årstiden, men det er fokus på vintergrønne bærtre og stauder. Hun nevner vintergrønne arter som Tuja, Sypriss, Microbiota, Eine, Gran og stauder som Primula, Saxifraga og diverse underarter av disse.

Artene er hentet inn i samarbeid med Botanisk hage. I tillegg til deres ekspertise, er dette også gunstig i forhold til det økonomiske. De plantene som finnes i hagen finnes også i Den Arktisk-Alpin Botanisk Hage.

Bygget av kunstnere med stein og maskin

Utformingen av landskapet er gjort i samarbeid med Bjørn Thon, og maskinentreprenørfirmaet Brødrene Sørensen. Disse har også jobbet med prosjekter for Botanisk Hage. Hun beskriver dem som kunstnere med stein og maskin.

Steinene som er brukt i prosjektet er fra samme området som steinen i Den Arktisk-Alpin Botaniske Hagen, og har allerede lav og mose på når de blir hentet.

- Dette er en del av utsmykningen, sier Petra.

Grønn prioritet

Siden 1977, da universitetet ble bygget, har parkanleggene også vært en prioritet.

- Det er en standard for hvordan man skal bygge pene bygg, grønt arbeid; og utomhus skal også ha en god standard, sier Petra

- Det er dette som hele tiden har vært tankegangen til administrasjonen.

Petra og staben hennes er del av et prøveprosjekt, som startet i 2010, der universitetet selv skal finansiere og ha ansvar for det som er utomhus. Tidligere har alt av utomhusanlegg vært drevet av anleggsgartnerfirma som er leid inn av universitetet.

Parkanlegget er ment for å skape trivsel for studenter ved UiT og andre besøkende. Det er laget vei som er tilpasset rullestolbrukere, og det er satt opp benker så man kan ta seg en pust i bakken og for eksempel spise matpakken sin. Det er også en gangvei som fører ned til Botanisk Hage, om man vil ta turen ned der.

Ny jord

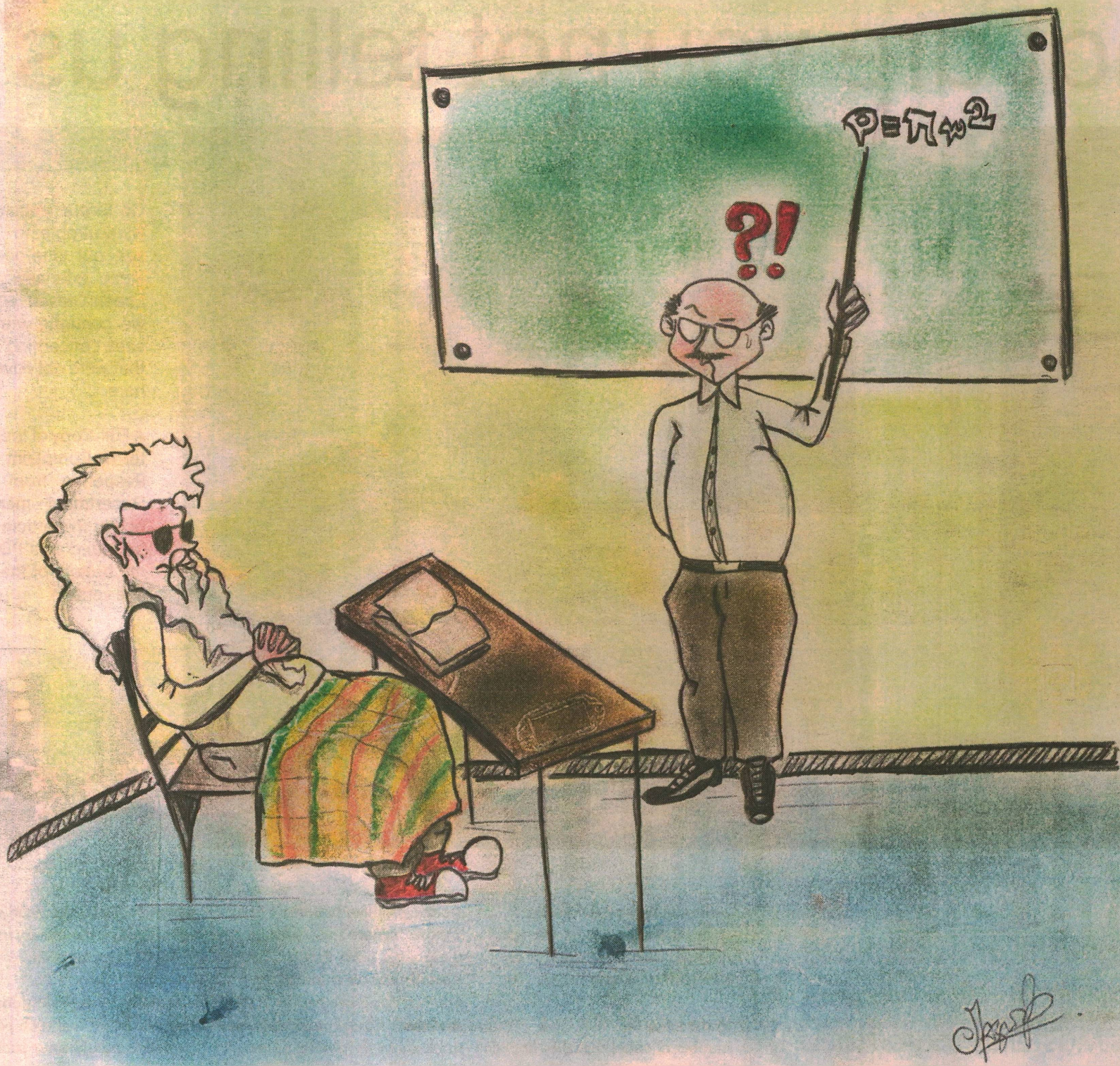
Grunnen til at hagen blir bygget akkurat her er at vegetasjonen i dette området var ødelagt. Det

er også mye stor stein, betong og jern lagret i denne haugen. At det er jern og metall i jorden har ikke konsekvenser for prosjektet, og det er i tillegg lagt i ny jord, som er gunstig for vegetasjonen.

Teamet til Petra er fra 14 forskjellige nasjoner. Hun nevner blant annet et ektepar fra Slovakia, tyskere, polakker, en franskmann som har laget film om nordområdene, en jente fra Kamerun og en jente fra Tromsø.

Flere av dem har jobbet med vedlikehold på campus i tre år. Nordgård forteller at stillingene er utlyst på engelsk på Tavla, og derfor gjerne også tiltrekker seg mennesker fra andre nasjoner. Petra forteller varmt om menneskene hun jobber sammen med. De har ikke særlig utdannelse innen botanikk, men hun beskriver dem som eventyrlystne, positive og glad i natur, og at de generelt har et høyt utdanningsnivå innen andre fag.

Studenter blir eldre

BILDER: NATALIA MAZUR

Hvis man ser seg rundt, ser man mange studenter over 30 – en situasjon som ikke ville ha skjedd i fortiden.

PIOTR MAZUR
P.MAZUR@ONET.EU

Gjennomsnittsalderen for studenter er nå rundt 26 år. Det er mye mer enn et par år siden. Situasjonen har endret seg av mange grunner.

Mange studenter bestemmer seg for å ta et friår. Dette konseptet kommer fra USA og Storbritannia og er veldig populært der. Det betyr å bruke ett år eller to etter videregående skole for å gjøre andre ting enn å studere før man fortsetter med utdanning. Mange bruker tid til å reise, mange blir frivillige, noen jobber.

Valg å hjelpe

Karolina reiste til India for et år for å jobbe som frivillig i en barnehage.

- De barna trenger alt. Noen av dem var så spent da jeg tok fargepenner med meg. Det var søtt, men gjorde meg bevisst på hvor forskjellig India er fra Norge og andre europeiske land.

Da hun ble spurt om hun ville anbefale å reise til utlandet i forkant av høyere utdanning, sa hun:

- Ja, definitivt. Dette er en opplevelse som har forandret meg. Man hjelper folk med å leve hverdagen deres. Nå kan jeg se hvor privilegert jeg er.

Hun er ikke opprørt over at hun begynner sin utdanning litt senere enn noen av hennes klassekamerater.

Sliter med å finne seg en jobb

Noen mennesker blir tvunget til å begynne å studere senere fordi de ønsker å endre karriereretningen.

- Jeg har studert for å bli en engelsklærer. Jeg ble ferdig med studiene mine for fire år siden, og kan fortsatt ikke finne en god jobb. Nå jobber jeg på et supermarked, sier Erik, 32, som akkurat har startet med å studere ledelse.

- Jeg håper å få en jobb etterpå.

Jeg blir veldig frustrert og vurderer seriøst å forlate landet. Men jeg har startet den nye utdanningen, og kommer til å bli her hvis jeg får en god jobb.

Flytte for å lære norsk

En annen studentgruppe som er eldre enn gjennomsnittsstudenten, er internasjonale studenter.

Jeg har ikke bodd slik som dette før, men jeg har fått en ny venn jeg kanskje ellers ikke ville blitt kjent med.
- Stephen Adom

De kommer og studerer norsk etter at de har flyttet til Norge, som ofte er når de er 30, 40 eller eldre. Vi ser mange av dem i norske klasser ved universitetet.

- Jeg har etterlatt Bangladesh fordi jeg og min mann var i opposisjon og følte oss utrygge. Nå er jeg 35 og studerer norsk, trinn tre. Jeg jobber også som sykepleier.

Det er ikke et uvanlig syn å se eldre studenter på campus. Noen av dem sosialiserer ikke med andre, men de fleste av dem lever sine studentopplevelser.

- Eldre studenter fester med oss, de drikker like mye som vi gjør, sier Martin - bestevenn med Natalia, 28, som startet sine studier etter at hun fødte hennes to døtre.

Det er mange grunner til å begynne å studere senere, men en ting er sikker: Man kan nyte sin studentopplevelse selv om man er litt eldre enn resten.

Visual Culture Studies, what are you not telling us?

faktaboks:

Go to our website at www.utropia.no to see our one-on-one video interview with Esben Olesen, where we continue with issues concerning VCS that were not covered here.

A Full-Copy of the Letter of Complaint and Response from the Department mentioned in this article can be found as a PDF at the bottom of the online version.

◀ VCS 3RD YEAR STUDENT, ESBEN OLESEN SPEAKS WITH UTROPIA ABOUT PROBLEMS AT VISUAL CULTURE STUDIES.

Poor management and bad blood threatens the quality of the Visual Culture Studies Master's Program at UiT.

CAMERON THOMPSON
(TEXT AND PHOTO)
CAMERON@UTROPIA.NO

Visual Culture Studies (VCS) teaches students how to make (socio-) anthropological films and is only one of three such programs in Europe. However, for a number of years now it has come under fire by its own students, who feel that problems at the top are having adverse effects on the quality of education.

-We've had three administrators in three semesters says Esben Olesen, a VCS student in his final semester. He is one of a group of students who are disappointed in how the program has been run in terms of administration. He emphasizes that it is not the professors within VCS that are the problem necessarily, rather how the department is

managed as a whole. He outlines a couple examples as well:

- There is a lack of basic information being given to students, explains Esben, who got the feeling that for periods of time there were no administrators, considering that many of the professors had to do such work themselves.

As a result, notices of classes being cancelled and concrete dates for the start of semesters- among other things- were consistently given too late for the information to be of any use. In other words, for a primarily international student-base that needed to book airfares home early to be able to take advantage of the cheap deals, dates for classes starting would be changed after non-refundable travel arrangements had been made.

A long-running problem

-Last year we composed a letter of complaint concerning bad

communication between the professors and students. We said the issue was due to the lack of administrators, says Esben.

In the letter they laid out a number of issues that they hoped the administration would address. The response though has been less than satisfactory for the students, according to Esben. In short, the letter provides almost no proposals to fix the problems beyond setting up a reference group that Esben says he has never seen actually happen.

Later they discovered that they are not the first to raise these issues. And that past students have also had the same problems with VCS, and yet, nothing seems to have been done.

- VCS and/or the head for the department seem to not take critique from the students seriously and instead brush it off, remarks Esben.

A History of Bad Blood

A lack of management does not seem to be the only problem afflicting VCS either.

-There's another problem- a

strange problem between Visual Culture Studies and socio-anthropology, notes Esben. There is hardly any communication between those two studies at all. And that's a huge problem if you think about the quality of the studies. There is a big potential of working between VCS and socio-anthropology because we're basically doing the same thing: we're just doing anthropology with the camera. Instead, we don't know at all what they [socio-anthropology] are doing down there; there are no shared classes, and no networking or interaction between different academic views on anthropology.

When he started poking around to find out why, Esben discovered something amiss:

-I'm just a student and I want to know why these two departments don't work together and the word from people around these studies is that there is old personal stuff that is causing this- there is bad blood between these two studies. And it's apparently been going on since VCS was created.

That is to say, long-standing professors from the two departments

are locked in a bitter feud with one another on a private level and refuse to interact at all.

-It's the most unprofessional thing I've ever heard that such personal problems should cause such a breakdown in academic research and academic quality. How can you have two departments with the same theoretical backgrounds not be talking to each other? It should be obvious that two such small departments could benefit from co-operation - that would lift the quality of both studies.

A possible light at the end- Or just an oncoming train

Esben does say with much relief that there does seem to be some change. He points out the new administrator that has been recently appointed appears to be doing a much better job this time and finally sorting out some of the management issues. However, this may be too little too late as the mere existence of VCS in the future and the credibility of its degree are in jeopardy-

Check out Utopia's online video interview with Esben Olesen to find out why.

Tromsø University Museum on the Campus

PHOTO: SALLY ROSENDAHL

Relocating the museum to on-campus would have effectively increased the local population's engagement with the museum and university activities alike.

AMR ELSADR
ELSADR.AMR@GMAIL.COM

The social aspect is one of the desired outcomes of relocating Tromsø Museum to on campus, say the museum staff members. This entails generating more traffic from Tromsø residents as well as tourists to the university campus. This would create a whole new dynamic to the UiT on-campus experience

for students, faculty members and the citizens of Tromsø as well.

The spatial dilemma of the Tromsø museum

It was explained in the last issue of *Utopia* that Tromsø museum needs to relocate to a larger facility. This is not only to increase the museum's exhibition capacity, but to also provide a vital solution to the problem of storing about two-million objects and artifacts not on display.

The difficulties facing the Tromsø Museum are not merely a matter of inadequate space. According to the museum director, Marit Anne Hauan, the museum is the only part of the university with a political mandate imposed upon it by Norwegian law; to continue its mission of polar exploration and excavation. This means more objects and artifacts are constantly being brought in to the museum.

Along with inadequate storage conditions, an important technical solution is required to digitally catalog and photograph all objects and artifacts, establishing a detailed database of all items in the museum's care.

The new facility

The proposed location of the new facility is directly behind the administration building on the UiT campus. The Statsbygg

(the Norwegian government's key advisor in construction and property affairs, building commissioner, property manager and property developer) will be conducting a survey on the site at UiT this upcoming fall.

Following this, the Riksrevisjonen shall evaluate the pre-project white paper prepared and submitted in a coordinated effort between the Tromsø Museum and UiT. The museum will then wait for a decision by the Riksrevisjonen, which will be evaluating similar pre-project proposals submitted by museums in Oslo, Trondheim and Bergen.

Technical requirements

Should the Tromsø Museum be granted funding for a new facility, a tender shall be issued for development contractors to bid for the project. They will be providing their own constructing

expertise in the proposals, while adhering strictly to the technical requirements outlined by specialists at the museum. Among these requirements are the availability of in-museum laboratories for object and artifact examination, and controlled low temperature treatment (also known as "freezing"), which has become a routine method for pest management in museums.

Benefits for university faculties

In addition, the development of a new information technology infrastructure is necessary to run a state-of-the-art IT system and database in which all objects and artifacts can be efficiently catalogued. This would provide a more effective means of access for university faculties performing studies and research in museum related exploration and excavation.

Monsteret i kjelleren på UiT

Stallo – UiTs regnehjerne med stadig ekspanderende kapasitet

ALEXANDRA TENEBROSO
ALEX@UTROPIA.NO

Stallo er en supercomputer – inntil nylig den største regneressursen tilgjengelig for akademisk bruk i Norge. Den har 704 regnenoder (servere), som til sammen har 5632 prosessor-kjerner. Stallo veier 16 tonn og bor i kjelleren på UiT. Leder for Tungregnetjensten ved UiT, Roy Dragseth bevilget oss noe av tiden sin til å fortelle om Stallo.

Banebrytende forskning

- Hva gjør Stallo egentlig?

- Stallo leverer regnekraft til ansatte og studenter som har behov for å gjøre store beregninger i sin forskning. Det er snakk om simuleringer for teoretisk kjemi, kvantemekanikk, økologiske bestandsmodeller, forklarer Roy Dragseth entusiastisk, som selv har jobbet med slike simuleringer før i tiden. Han vektlegger hvor omfattende tjenestesamarbeidet er:

- Meteorologisk institutt benytter seg av Stallos regnetjenester for forurensningsmodeller. Akvaplan-niva er i gang med et stort prosjekt som omhandler oljeforurensningsmodell. Gjennom et nasjonalt samarbeid med andre universiteter i Norge leverer UiT regnekraft til forskere både i Norge og utlandet.

Humane data for sensitivt

- Hva med UNN? Benytter sykehuset seg av regnetjenestene?

Dragseth gjør det tydelig at forskningspotensialet er under kontant utvidelse:

- UNN ja, det er ikke så mange derfra. Personensitive opplysninger må sikres spesielt godt, og alt av informasjon av denne art må behandles med spesiell omtanke. IT-Avdelingen ved har opprettet en komité som skal utarbeide retningslinjer for hvordan vi skal overholde lover og regler som gjelder innenfor dette feltet.

Stallo er nyttig med tanke på data-system for kreftforskning. Per i dag tilbyr superdatamaskinen en regningstjeneste og lagringstjeneste for ikke-sensitiv data.

- Når det er sagt så er statistisk data og tilgangen sikret like godt som nettbank, tilføyer Roy. Han mente det på et betryggende vis, til tross for hacker-bølgen som svindler nettbankene i det siste.

Begrenset tilgang

- Det er ikke noe hemmelig ved Stallo, alle forskere med regnebehov vil få tilgang til å benytte systemet, opplyser Dragseth. Dette gjelder også studenter som tar et kurs som f.eks. har en semesteroppgave som omfatter bruk av regnekraft.

Stallo har fått navnet sitt fra en skikkelse i samisk mytologi, en slags vette som er enten god eller ond avhengig av mytekilden.

«Når det er sagt så er statistisk data og tilgangen sikret like godt som nettbank»

Hovedpoenget er at det er en skapning du ikke kan ta med makt, men med list. Et passende navn (i motsetning til f.eks.

Fritzl – journ.anm.).

Å drifte et monster

- Hva skjer helt konkret om Stallo får et strømbrudd?

- Det hadde vi i går, skyter Dragseth raskt inn. Lagringsnodene har et eget aggregat, så lagret data blir ikke tapt. Regnenodene blir slått ut ved strømbrudd. Hvis man foretar beregning, blir økten avbrutt, og man må starte prosessen på nytt.

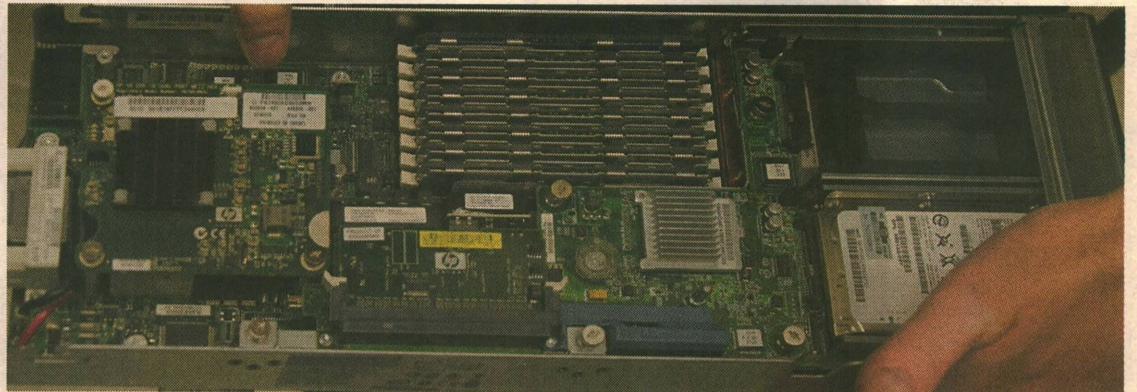
Voksende kapasitet

Systemet sluker 300 kilowatt med strøm. Roy påpeker at de har prioritert regnekraft fremfor oppetid (batteritid):

- Vi tar 1-2 strømbrudd i året med i beregningen. Det er viktigere for oss med større regnekapasitet enn oppetid.

Den allerede forvokste Stallo vokser stadig, og den neste oppgraderingen er rett rundt hjørnet:

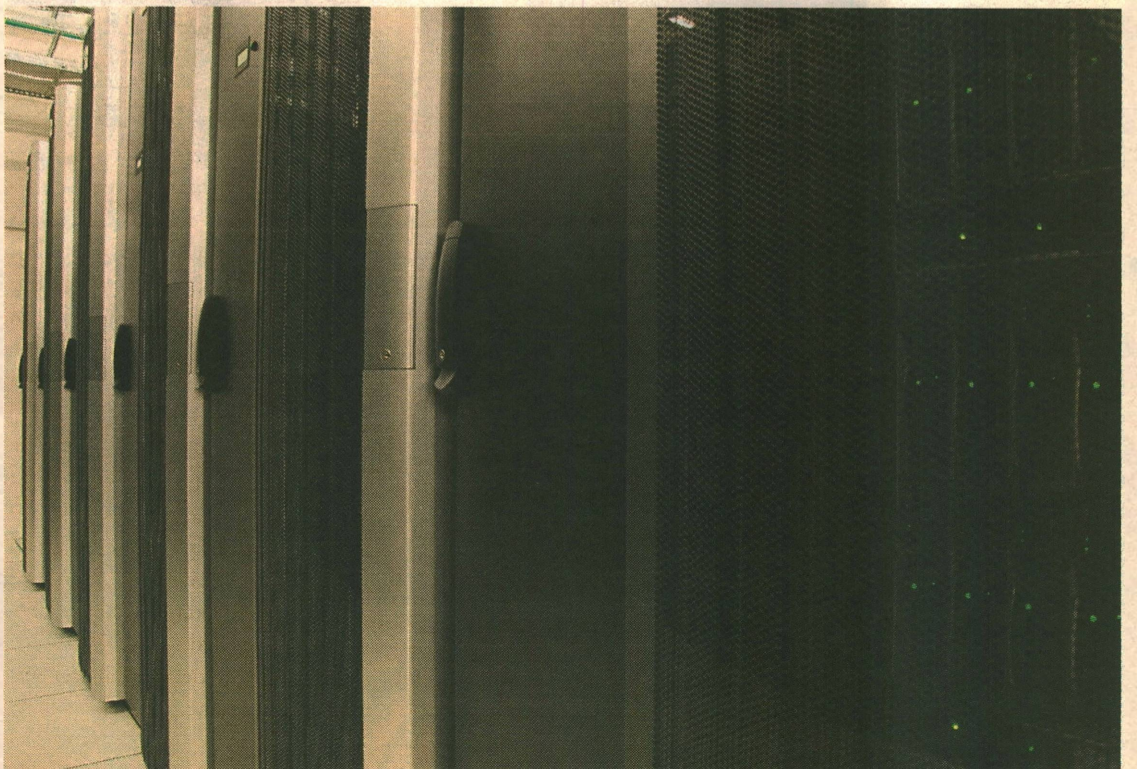
- Det kommer en lastebil eller to om 14 dager (midten av September – journ.anm.), og vi får en dobling i kapasitet, mer regnekraft. Det er også en planlagt oppgradering til neste år, så kapasiteten vil dobles hele tiden, avslutter Roy Dragseth.

HVA GJØR DEN BLÅE GREIA? JEG TROR JEG DROPPET PENNA MI INN DER ET STED. ER DEN LEDNINGEN VIKTIG...?

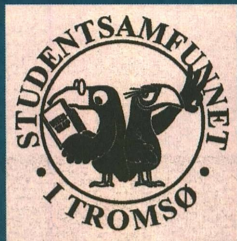

ROY DRAGSETH SETTER OPP EN FELLE FOR JAMES BOND.

704 SERVERE FORBEREDER MATRIX OG SKYNET FOR DEG. DET ER FOR DITT BESTE.

BILDER: CAMERON THOMPSON

Student-
samfunnet
SpaltenLyst å utfordre
deg selv?

FRA TEATERAKSENS ORIGINALE OPPSETT - ANDROMEDA

FOTO: ALEXANDRA TENEBROSO

ANDREA DANIEL
TEATERAKSEN@GMAIL.COM

Teater Aksen (studentteateret) er en av medlemsgruppene i Student-samfunnet i Tromsø. Gruppen blir ledet av Andrea Oudenstad og hvert år ansettes det en ny forfriskende regissør som jobber med gruppen mot større forestillinger.

I 2011 satte Teater Aksen opp forestillingen, Død Hund, en absurd komedie av regissør Erik Smith Meyer. Handlingsforløpet og ideene ble skapt ut fra Teater

Aksens ulike personligheter og egenskaper.

Fjorårets produksjon var av et helt annet slag. Andromeda, en fysisk og sjelelig reise gjennom mennesketsinnet. Ved hjelp av kroppen som instrument, jobbet regissør Jussi Salminen mye med Jean Genets tekster og manuskript, musikk og bevegelse.

Fordi Aksen hvert år består av nye og gamle deltakere, samtidig som vi utforsker ulike teaterformer og nye metoder å jobbe på, blir Aksen aldri et konstant teater med det samme uttrykket. Vi er åpne for nye innspill, egenskaper

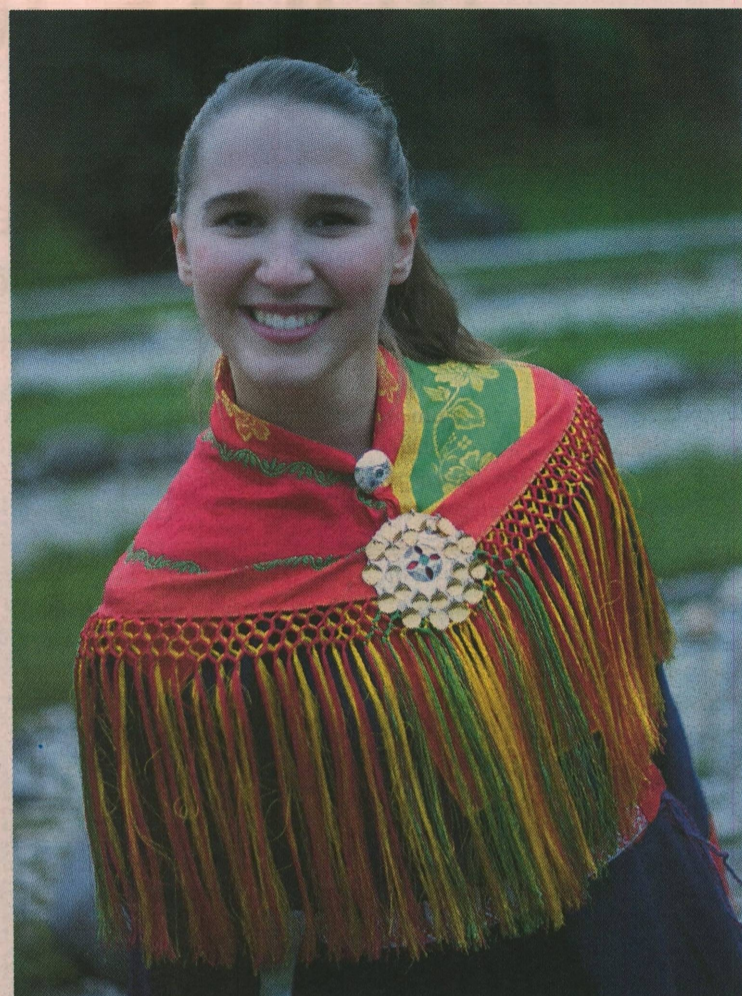
og har du også regierfaring og vil prøve deg som regissør er vi veldig åpne for dette også.

Teater Aksen søker deg som er interessert i å komme i kontakt med andre teaterglade mennesker som har lyst til å bidra med det man kan til årets produksjon. Har du teatererfaring er det topp, men ikke et krav. Om du spiller et instrument, kan stå på hodet, liker lys og lyd, scenografi eller kostyme er dette kvaliteter vi også er ute etter.

Ta kontakt!

Nierradákti Spalten

Samefest og Bazinga kveld!

FJORÅRETS LEDER, LILLIAN BALLO, FORSETTER SOM LEDER I ÅR. OG MED EN SÅ SPRUDLENDE OG ENGASJERT PERSON I FRONTEN SÅ KAN IKKE DETTE SKOLEÅRET BLI ANNET EN KNALLBRA!

FOTO: OLGA TUNINA

Om du er samisk student i byen eller bare vil bli kjent med asfalt-samene i UiT, så kan du glede deg til blant annet samefester og Bazinga kvelder i dette semesteret.

LÁJLÁ HELENE EIRA
LÁJLÁ_EIRA@HOTMAIL.COM

Samisk Studentforening i Tromsø (SSSR) er i gang med arbeidet for dette skoleåret. Det nye styret består av fjorårets leder Lillian Ballo, Jon Petter Scheie, Kajsa Kemi Gjerpe, Øyving Erichsen, Sigrig Agnete, Elizabeth Amundsen, Nils Mathias Bransfjell og undertegnede, Lájlá Helene Eira. Med en flink leder og engasjerte styremedlemmer kan vi vente oss nye og spennende arrangementer fra SSSR.

Hvis du ikke fikk med deg grillingen i Telegrafbukta, årsmøtet eller de andre arrangementene i forbindelse med DebutUka, så fortvil ikke. I år tar vi nemlig i bruk baren med det klengende navnet Bazinga i UiT. Der treffes vi hver tredje torsdag i måneden for å treffe nye og gamle venner. Alle studenter som vil bli kjent med de samiske

studentene er selvsagt også velkomne! Torsdag den 20. September kl. 18.00 treffes vi i Bazinga og vi håper å se mange nye og kjente fjes der.

Medlemmene våre er glad i sosiale sammenkomster, og det skal vi selvsagt fortsette med. Den 13. Oktober blir den fest med release konsert med Max Mackhé på Studenthus Driv. Bortsett fra det er blant annet Salascupen og julebord under planlegging.

Vi håper å treffe så mange som mulig utover semesteret og som tidligere så kan dere sjekke facebook gruppa vår eller ta en titt innom bloggen vår, www.samiskstudentromso.wordpress.com, for å holde dere oppdatert på kommende arrangementer. Vi minner dere på å betale medlemsavgiften som gir dere en rekke fordeler og samtidig som det gir styret muligheter til å gjøre arbeidet for de samiske studentene enda bedre.

Kommentar

40års jubileet til UiT

I anledning av 40års jubileet til Universitetet i Tromsø, har Utopia spurt Professor emeritus, Georges Midré, om meningene hans angående endringer, utviklingen og roller som studenter har spilt de 40 årene på UiT.

GEORGES MIDRÉ
PROFESSOR SOS., STATSVIT., SAMF.PL.
GEORGES.MIDRE@UIT.NO

Jeg kom til Universitetet i Tromsø i januar 1972 som fersk sosiolog utdannet i Oslo. Her var fortsatt ingen studietilbud og heller ikke studenter. Lokalene lå spredt omkring i sentrum. Sentrum var forresten fortsatt preget av bybrannen i 1969. Det var ikke mange ansatte og det var god kontakt på tvers av faggrenser. Tverrfaglighet var ellers et prinsipp de fleste var enige om. De fleste som kom nordover var «søringer» og kunnskapene om landsdelen var varierende. Selv lurte jeg for eksempel på om klimaet i nord var for hardt for å dyrke poteter.

Det var stor entusiasme for universitetsprosjektet både i byen og blant dem som ble ansatt. Mange av universitetsfolka var imidlertid ganske venstreorienterte og det gikk ikke lang tid før det ble gnisninger mellom den mer konserva-

tive delen av byens borgere og deler av universitetet. En advokat med bakgrunn i Høyre ble så sjokkert over utviklingen at han allerede i 1972 foreslo å legge ned Institutt for samfunnsvitenskap.

Det første studietilbudet ble etablert høsten 1972 med et tverrfaglig samfunnsvitenskapelig grunnfag. Jeg tror det var om lag 20 studenter på studiet. Dette tilbudet ble grundig evaluert av studentene, og mange uttrykte seg sterkt kritisk, særlig på grunn av de mente var alvorlige mangler ved forelesernes politiske ståsted. Samtidig kom en del viderekomne studenter til byen for å avslutte sine magistergrader og hovedfag som var påbegynt i Oslo og Bergen. Året etter kom de første 40 medisinerstudentene. Selv om universitetet fortsatt var ganske lite satte det utvilsomt tidlig et preg på byen.

De første studentene ble dratt inn i arbeidet med oppstart av de fag-

lige tilbud og fikk fra første stund betydelig innflytelse i styringsorganene på universitetet. Deres representanter ble valgt på allmøter og fikk store oppgaver i oppbyggingsfasen. Oppslutningen om allmannamøter ble sterkt redusert på 1980-tallet, og det ble etter hvert innført urnevalg. Men mange bruker ikke stemmeretten og heller ikke denne valgordningen sikret at studentenes tillitsvalgte har et klart mandat fra det grunnplanet de representerer.

I det hele tatt virker det som om det universitetspolitiske engasjementet er svakere, og studentenes representanter i styringsorganene arbeider nå ganske isolert fra flertallet av studentene. Samtidig har de fortsatt betydelig makt, noe som bl.a. viste seg i det siste rektorvalget: studentenes stemmer avgjorde valget til fordel for den kandidaten flertallet av de vitenskapelig ansatte ikke ønsket.

Etter hvert som universitetet vokste ble det også mindre av den spontane kontakten på tvers av

faggrenser, til tross for at det meste av virksomheten er vel etablert i Breivika. Fortsatt er UiT et lite universitet, men forsøkene på å forstørre det ved fusjoner av høyskolene i omlandet fører åpenbart til en fragmentering på mange plan.

Universitetsanlegget i Breivika er imponerende. Sammen med den botaniske hagen har det satt standarder for utforming og vedlikehold av uteområder i byen. Det er en utfordring å utnytte anleggene bedre om sommeren og i helgene. Fortsatt er Breivika langt ute på landet i Tromsøfolkets mentale geografi.

I likhet med all offentlig virksomhet er både ansatte og studenter ved universitetene utsatt for en mye mer intens kontroll og styring. Dette er kanskje den største forskjellen sammenliknet med tidligere. Dette har selvsagt positive sider. Ikke minst må lærere tenke gjennom og begrunne hva de gjør på en mer systematisk måte. Men den sterke vekten på lærernes plikt

til oppfølging, veiledning og støtte gjør at det skjer en forskyvning av ansvaret for studiesituasjonen, fra studentene til lærerne. Dette er uheldig. På universitetet har studentene krav på faglige tilbud på et høyt akademisk nivå, men hvordan de utnytter dette må være deres eget ansvar.

Da som nå var det vanskelig med boliger til de tilreisende og det ble anlagt en brakkeby for studenter i Breivika, der hvor den botaniske hagen nå er. Samtidig startet utbygginga av universitetsområdet. Etter noen år var brakkebyen i forfall pga. slitasje og manglende vedlikehold. Det er en erfaring som er verdt å ta med seg når en nå går i gang med en ny brakkeby for studenter. De midlertidige løsningene har en tendens til å bli permanente: Il n'y a que le provisoire qui dure.

Universitetet i Tromsø har vært en flott arbeidsplass og jeg er takknemlig for å ha hatt anledning til å delta i dette viktige prosjektet.

FOTO: LARS NORDMO

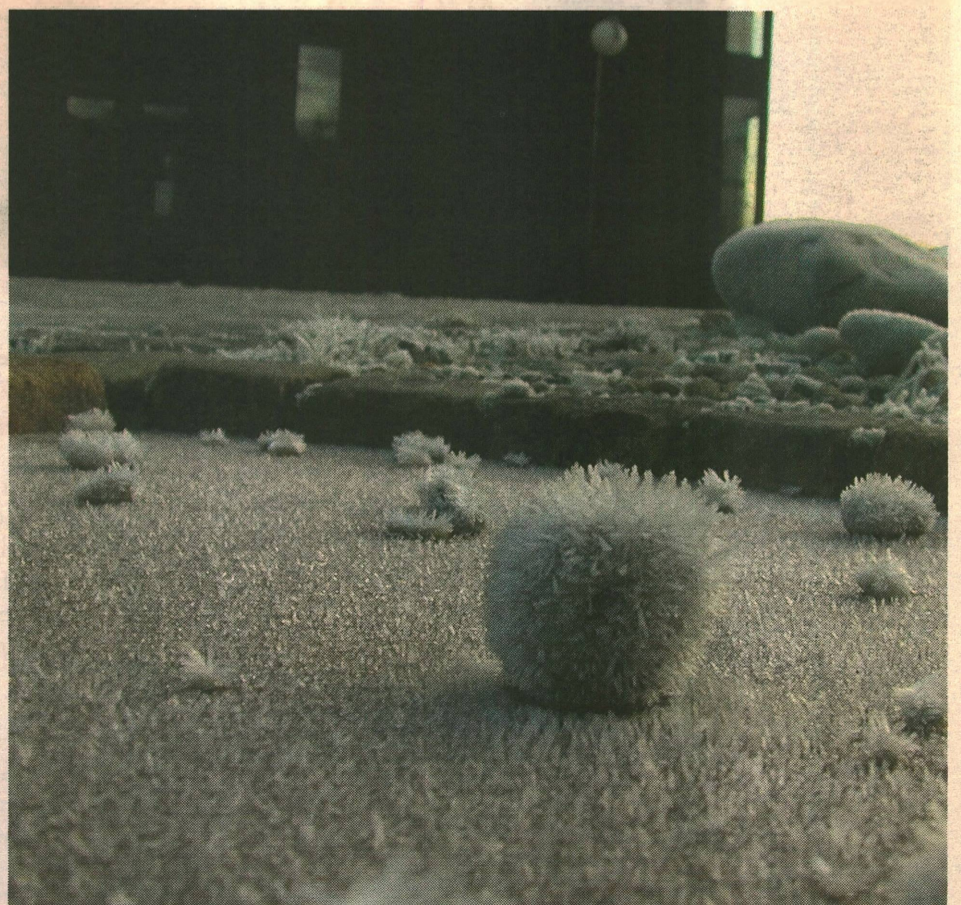

FOTO: LARS NORDMO

FOTO: LARS NORDMO

FOTO: LARS NORDMO

FOTO: OLA RØE

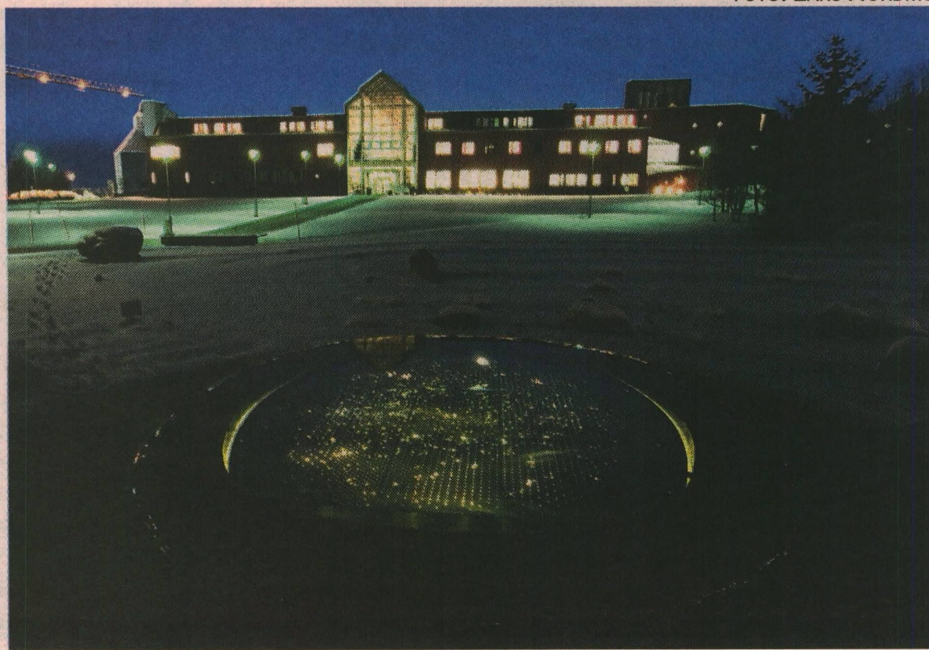

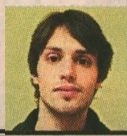
FOTO: TORBEIN KVIL GAMST

Kommentar

Mot Universitetet i Nord-Norge?

Det er knapt fem år siden forrige fusjon, og UiT nærmer seg nok en sammenslåing – denne gangen med Høgskolen i Finnmark.

MAGNUS SPARRE
FRAKSJONSLEDER I STUDENTPARLAMENTET
MSP001@POST.UIT.NO

menslåingen er allikevel ikke utelukkende positive – i hvert fall ikke for studentene.

På dette feltet samarbeider UiT og HiF allerede, men dersom man skal få penger til et eget bygg og faglig satsningsområde fra Kunnskapsdepartementet, fordrer det trolig en fusjon.

er grunnsøyler for det moderne samfunnet – lærer- og sykepleierutdanning. Innenfor begge disse feltene har vi på UiT et sterkt fagmiljø som kan styrke utdanningene ved HiF, og ved en fusjon kan det bli lettere for oss å tilby våre øvrige utdanninger i Hammerfest og Alta. Dette tjener regionen på over tid. Fokuset på dette området må være på etter- og videreutdanninger, ettersom det blir altfor kostbart å tilby samme programmer på flere steder.

med tanke på at det er i Tromsø vi har infrastruktur til å bedrive forskning og undervisning i stor skala.

Siden 1. januar 2009 har Universitetet i Tromsø vært fusjonert med Høgskolen i Tromsø. Universitetsledelsen mener den har forbedret UiTs omdømme og rekruttering – som blant annet resulterer i mer penger i budsjettet, økonomisk utvikling i nordområdene og bedre lokal forskerrekuttering. UiT ble nylig rangert verdens 43. beste universitetet, blant universiteter som er inn-til 50 år gamle. Vi ville neppe score like høyt uten fusjonen. Resultatene av den forrige sam-

Middels compatible

Hva så med en mulig fusjon med Høgskolen i Finnmark (HiF)? Det er lite trolig at HiF skal bidra med noen banebrytende forskning. Der Høgskolen i Tromsø i noen grad var en forskningsrettet høgskole, er HiF i mye større grad rettet mot praktiske allmennutdanninger. HiF har eksempelvis kun to masterprogrammer.

Faglig ønsker UiT å utvikle et fagmiljø for idrett, ernæring og lignende – noe HiF har i form av programmer i idrett og friluftsliv.

For å få utbytte av de faglige synergieffektene er vi avhengige av at universitetet er villig til å prioritere undervisning, oppfølging av studentene og forbedring av studieprogrammene. Dette oppnår vi ved å sikre avsetning av ekstra midler til de berørte utdanningene.

Samfunnskontrakt

En hovedgrunn til å fusjonere med HiF er å utvikle landsdelen, noe som er fundamentet til UiT. HiF tilbyr utdanning som

En mulig fusjon med HiF kan ikke gå utover Tromsøs posisjon som regional hovedstad. Det innebærer at UiTs tyngdepunkt og tyngdepunktet i studentmassen må holdes i Tromsø. Dette burde ikke være et problem,

Ønsket om å slå sammen universiteter og høyskoler er svært rådende blant norske politikere. Dette sees blant annet i Stjernøutvalget og Nordlandsutredningen som har virket svært meningsdannende, og hvor sammenslåing av universiteter og høyskoler oppfattes som hovedmålet. Stort sett er ikke sammenslåinger i academia lenger en god idé, men i dette tilfellet virker det ikke så ille. Det vil uansett være bedre å gå frivillig, og selv sette premissene for fusjonen, enn å bli tvunget til sammenslåing senere.

En vaffel til besvær

Nå er jeg lei. Fryktelig skikkelig drittlei.

GOTTFRIED GUNDERSEN
MASTERSTUDENT PÅ HSL-FAKULTETET OG KJØKKENSJEF PÅ VULKANA.

Jeg har vært en stor fan av bodega kafe allerede fra 2004 da jeg hadde min spede begynnelse som student i Tromsø, da som nå hadde jeg ikke tid til verken debut-uke, eller så mye annet, men jeg var å finne på bodegaen, og det er og har vært et samlingssted for internasjonale studenter og oss andre i lange tider. Her jobber de frivillig med å steke vaffer og koke kaffe som man kan hive i seg mellom travle forelesninger.

Og det er her skoen trykker, eller vaffelen for å være ærlig. Det har gått for lenge, det har gått for langt, og det er på tide at noen sier det høyt, og ikke bare hviskes i korridorane mellom grupperom, skrives lapper på lesesaler og tiskes om det bak sjefens rygg.

Vafflene i bodegaen er så dårlige at de kunne danket ut Lucy Liu sin kung fu-muffin fra charlies angels the movie. De er i beste fall brukbare som frisbee dersom man ønsker seg en organisk og nedbrytbar variant, men jeg mistenker at de hadde gjort mer skade på miljøet i den formen enn hele Tromsøs samlede snødumping for det siste tiår.

Men per i dag gjør de sin skade i de mange studentmager de havner, den ligger der som en billig klump i flere dager, som en kyklope rugende i hulleåpningen, uten å la noe som helst passere.

Hvor vanskelig er det å lage gode vaffer? Det tror jeg alle landets bestemødre kan krangle om hvem som lager de beste, men ærlig talt er det ikke de beste jeg etterlyser, jeg bare kunne tenke meg at man kunne få en vaffel av ok kvalitet uten å bli robbet til skinn.

Det skal sies at som enhver journalist med sånn halvveis respekt for seg selv har jeg gjort mitt research, snakket med opphavet til oppskriften (sjefen på bodega, som har et skjegg lengre enn antall år han har studert), som i svar på tiltale sa at i hans hjemland-Danmark hadde man jo ikke noe stort forhold til vaffer som man har i Norge, men han mente at man hadde et bra sluttprodukt, og det var det man fulgte siden man hadde gjort det så lenge.

De ansatte i bodegaen er stort sett nye studenter på høsten, blanding av utlendinger og nordmenn, og på våren er det stort sett utvekslingsstudenter som tar seg frivillig arbeid i bodegaen.

Jeg forventer ikke av disse å kunne ha noe forhold til vaffer, eller oppskrift til dette, den må komme fra ledelsen.

Jeg har lenge stekt vaffer, først i familien, deretter i mange sammenhenger, og også i skiløypene utenfor mitt barndomshjem på nesodden og senere som profesjonell kokk til mine gjester på Vulkana og har etter hvert funnet ut at det er visse kvaliteter en vaffel bør ha. Den skal være gyllen brun, sprø i skorpen, luftig i midten og ha den umiskjennelige smaken av litt kardemomme, og av og til kanel. (her strides de lærde)

Det er noen ting som er viktig med en vaffelrøre for å sikre disse kvalitetene:

1. Det må brukes gode råvarer (juksing kjennes på smaken)
2. Væsken må bestå av følgende bestanddeler: melk, skummet kulturmilk (annen surmelk kan brukes) vann og gjerne litt creme fraiche eller rømme.
3. Det er viktig at forholdet væske og tørrvare er homogent, slik at røren blir en røre til vaffel og ikke bolledeig.
4. Det må være smør i røren. (melange eller annen margarin er

bare tull) det sies at melange er billigere, og det smaker nesten det samme. Ja nettopp NESTEN!

5. Det er viktig at man bruker både bakepulver og natron. Da de sørger for forskjellige egenskaper hos vaffelen.

Så, for å gjøre det lettere for bodegaen, dens ansatte, og triveligere for dens gjester, skal jeg her komme med en oppskrift. Det er ikke verdens beste, men de er rimelig gode. Please please please, ta et hint, og begynn å steke vaffer som smaker som vaffer og ikke en skive med bannskrappt gugg av en sendeplate som har form som en vaffel. Oppskriften kommer i studentutgave, og bodegaporsjon:

Studentutgave: nok til ca 10-12 plater

- 2 stk egg
- 1,5 dl sukker
- 3 dl skummet kulturmilk
- 0,5 dl vann
- 3 dl h-melk
- 350 g hvetemel
- 1 ts bakepulver
- 1 ts natron
- 1 ts vaniljesukker
- 1 ts kardemomme
- ½ ts kanel

150 g smeltet smør
en god skje crème fraiche eller sæter-rømme

Viktig her er at en teskje er en flat teskje!!!

Bland sammen egg og alt annet flytende. Sett smøret til smelting. Rør inn det tørre i det våte. La røren stå ca 10 minutt og svelle. Tilsett smeltet smør og crème fraiche.

Stek vafflene til de er gyldne på middels høy varme i jernet.

Bodegaoppskrift:
Nok til ca 60-70 plater

- 12 egg
- 900 g sukker
- 1,8 liter skummet kulturmilk
- 3 dl vann
- 1,8 liter h-melk
- 2100 g mel
- 6 ts bakepulver
- 6 ts natron
- 6 ts vaniljesukker
- 6 ts kardemomme
- 3 ts kanel
- 900 g smeltet smør
- 6 spiseskjeer crème fraiche eller rømme (valgfritt)

Kommentar

Mulig liv på Mars, sikker død på Tellus?

Den sjette august landet «Curiosity» på Mars, pengene kunne har vært disponert til livsreddende sak.

THEA VINGE
PSYKOLOGISTUDENT
THEAVINGE@LIVE.NO

Den sjette august 2012 landet NASAs utryllende laboratorium «Curiosity» på Mars, kostnaden var på 15 milliarder kroner. Samtidig meldes det at 27941 personer i dette øyeblikk har tapt kampen om å leve uten tilførsel av næring som følge av hungersnød. Trekker man parallellene mellom disse faktorene kan man påstå at de hungersdødes tapte liv ble skutt opp i verdensrommet, til fordel for avansert teknologisk utvikling og NASAs suksess. Den vellykkede Marslan-

dingen feires som en verdensseier. Pengene kunne ha vært disponert til livreddende tiltak. Ett steg tilbake for menneskeheten?

Er den manglende prioriteringen til livskårsforbedringer i den tredje verden solidaritet? Begrepet solidaritet defineres som «Samhold, det å stå sammen». Verden står ikke samlet om å hjelpe de 1,4 milliarder menneskene som lever i ekstrem fattigdom. Men historier om solidaritet på tvers av landegrenser dukker med jevne mellomrom opp.

Det første eksempelet kommer fra en reportasje på Tv2-nyhetene fra den 27. mars 2012 om innbyggerne i Sør-Korea som sender ballonger med

strømper i over grensa til militærdiktaturet i nord, med gode ønsker og håp om en bedre framtid for naboen. Nord-koreanerne bytter strømpene mot kilovis med mais, slik hjelper deres nære, men akk så fjerne, brødre og søstre i sør til med å dempe sultkatastrofen. Denne dråpen i havet har stor betydning hvis man ser det på individnivå.

Det andre eksempelet finner jeg i dokumentaren «Bulgaria's Abandoned Children», som portretterer et typisk barnehjem i et av EU's den gang nyeste medlemsland, Bulgaria. Barna på institusjonen hadde psykiske og/eller fysiske funksjonshemninger, og de var foreldreløse. På institusjonen ble de behandlet som dyr; pleierne

anstrengte seg på et minimalt nivå for å mate, stelle og aktivere barna, og kjærlighet og positiv anerkjennelse fra pleierne til barna var totalt fraværende. Barna var underernærte og hadde levd et liv uten menneskelig kontakt og stimulering, og de hadde derfor stoppet på tidlige steg av utviklingsprosessen. I tillegg ble enkelte av barna utsatt for fysisk mishandling. Etter dokumentaren reagerte verden med å sende gaver til barnehjemmet, UNICEF kom inn i bildet, og resultatet var at barneinstitusjonen ble nedlagt og barna flyttet til bedre institusjoner. Seerne av tv-programmet brydde seg. Følte de et ansvar for disse hjelpeløse barna på skjermen? Var det handlinger i solidaritet?

Årets sommer-OL ble huset av hovedstaden London, samtidig estimeres det at 3500 personer sov på gata i London i 2011. Hvorfor er det slik at et land kan huse en verdensfest fylt av kultur og prestasjoner når de ikke evner å huse sine egne innbyggere? Og hvorfor er vi stolte nordmenn, når vi, som et av verdens rikeste land ikke har råd til å behandle våre kreftsyke innbyggere? (Viser til flere reportasjer sendt på Tv2-nyhetene i det siste).

Kan man faktisk si at verdens penge- og maktsterke har de midlene som trengs for å redde menneskelig og gi mennesker verdige liv, og at de rett og slett ikke ønsker å gjøre det?

Studere på Svalbard?

Universitetssenteret på Svalbard tilbyr studier i
biologi, geologi, geofysikk og teknologi

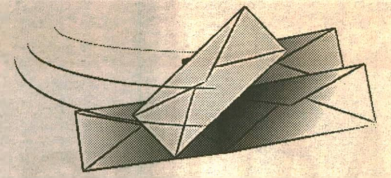
Søknadsfrist: 15. oktober

Mer info: www.unis.no

The University Centre in Svalbard

Leserinnelegg

Den ensomme studenten

TERJE PETTER LEIROS
TP@LEIROS.ME

Det er den 5. juni. Jeg sitter godt bakoverlent med ryggen mot en kampestein på moloen nedenfor Framsenteret. Sommeren er endelig kommet til byen, og sola varmer meg nesten like mye som balsfordvinden kjøler meg ned. Hodet mitt, som tidligere i dag var helt tomt, fylles gradvis av tanker og minner fra de snart ti månedene jeg har bodd her.

Jeg tenker på hvor heldig jeg har vært som har funnet venner og et miljø jeg trives i, som har funnet et hjem i denne byen. Det trodde jeg ikke på i oktober i fjor når jeg vandret ensom

rundt i bygatene, og høstmørket føltes like metaforisk som det var virkelig. Da jeg i fjor sommer flyttet til Tromsø for å studere, kom jeg tilbake til landsdelen jeg vokste opp i. Men jeg kom til en by jeg hadde få kontakter og holdepunkter i.

I Tromsø har vi DebutUKA med mange arrangementer og festligheter. Det er hovedarenaen der nye studenter blir kjent med hverandre og byen. For meg, med de angstproblemene jeg slet med i fjor høst, ble det vanskelig å delta i den utstrakte festingen debutuka medfører. Det førte til at jeg ikke kom i kontakt med mine medstudenter og derfor fikk en skjev start på studieåret. Før jeg ble kjent med noen var det blitt advent, og ensomheten hadde gjort det vanskelig å yte godt nok på studiene.

Tiltak som DebutUKA i Tromsø og Fadderuken i Bergen er veldig gode. De er viktige for å ønske nye studenter velkommen, og de studentene som bruker tid og krefter på å skape fellesskap og gode relasjoner fortjener all mulig honnør. Det er allikevel slik at noen studenter av ulike årsaker velger å ikke delta på disse arrangementene. Disse studentene kan ha lettere for å havne på utsiden resten av året.

For meg ble løsningen å oppsøke arenaer hvor jeg kunne få praktisere mine interesser. Jeg kom inn i et miljø med fantastiske mennesker som ser meg for den jeg er, og har latt meg bli en del av noe større. Jeg har vært heldig, men jeg vet at det finnes andre som ikke har vært like heldige.

Når jeg nå sitter her i sommersola er det like over to måneder igjen til et nytt kull inntar studentbyene i Norge. Ikke så rent få av disse flytter hjemmefra for første gang. Noen flytter til en plass de ikke kjenner noen, og noen har ting de sliter med fra før med seg. De fleste vil finne seg til rette, enten umiddelbart eller (som meg) etter en periode. Noen vil derimot forbli ensomme over lengre tid, og ha en større risiko for å droppe ut av studiene og for å utvikle psykiske lidelser.

Hva kan vi gjøre for å nå disse ensomme studentene? Ett mulig svar er å skrive om spørsmålet til: Hva kan jeg gjøre for å nå disse ensomme studentene? Et godt aktivitetstilbud gir muligheter for kontakt mellom mennesker, men ansvaret for å se menneskene rundt oss hviler til syvende og sist på deg og meg.

Å ha øye for mennesker som faller utenfor er mer enn å være på utkikk etter folk som ser ensomme ut. Det handler om å gjøre seg kjent med menneskene rundt en, om å være en neste. Det står ikke skrevet i panna på noen at de er ensomme, og mange vil heller ikke innrømme det. Så er det heller ikke et mål å vite hvem som føler seg ensom og hvem som ikke gjør det. Målet er å være inkluderende. Det oppnår vi ved at vi drar med oss folk rundt oss, og slik bidrar til mindre ensomhet.

Så be naboen din med deg på konsert eller spør seminarkameraten om han vil være med på tur. Det er ikke så mye som skal til, for det koster lite å invitere noen på en kopp kaffe. Men for den ene studenten kan den kaffekoppen bety veldig, veldig mye.

Forskjellige måter og engasjere seg på fører til likt resultat

Ta kontakt med en studentorganisasjon og spør hvordan man kan delta og bidra, fordi engasjement er en win-win-situasjon.

SEBASTIAN BANTOW
SBA004@UIT.NO

Begynner vi med resultatet: Hva har man personlig av og engasjere seg som student i studentorganisasjoner? Man får en form for intellektuell trening men ellers får i dag ganske lite av i løpet av studiene sine. Når man prater med like-sinnede om praktiske og teoretiske problemstillinger og utarbeide løsningsforsøker i lag, særlig i områder der man kan se resultatene etterpå, utvikler man seg praktisk i forbigående til et mer dannet menneske.

Som student i dag er det alt for enkelt å bli fanget i en situasjon der man utvikle et tunnelsyn der man bare ser eksamenskravene og sin personlige fritidsutforming. Men den type tilnærmingen kommer intellektuelle utviklingen etter hvert på avveien.

Studenter og akademikere skal være spydspissen til samfunnsutvikling. Men det skjer ikke uten videre. Det skjer gjennom reinvestering av dannelsen man får fra samfunnet.

Jeg har valgt for meg selv å bidra gjennom deltagelse i to av de mer betydelige studentorganisasjoner: Studentdemokratiet (lokalt og nasjonalt) og SAIH (studentenes og akademikernes internasjonale hjelpefond). Jeg gjorde

det fordi temaområdene man kommer i kontakt med kan virkelig forandre noe.

I begynnelsen ble jeg mer eller mindre tilfeldig studentpolitiker, men fant fort ut at å være del av studentdemokratiet er faktisk mer spennende enn man vanligvis tror. På den ene side jobber man med temaer som er plikt oppgaver og hverdagsarbeidet innenfor studentpolitikken, på den andre side er det mye rom til kreative bidrag. I tillegg gir politiske konteksten en bra mulighet til karakterutvikling.

Gjennom min engasjement som studentpolitiker kommet jeg i kontakt med SAIH. Denne organisasjonen er veldig forskjellig fra studentdemokra-

tiet. I SAIH handler det ikke om administrasjon og politiske konflikter, men om kooperasjon til å oppnå mål som hele organisasjonen støtter.

Gjennom de forskjellige måter å arbeide på komplettere engasjement i de to organisasjonene veldig bra. Høye profesjonalitetsgraden i deres strukturer hjelpe også veldig mye med å gi en sterk følelse av å gjøre noe lurt som er faktisk trengt av samfunnet.

Alt i alt kan man si, at å jobbe innenfor disse organisasjoner og samspillet av aktørene fører til et betydelig bidrag i den studentiske utviklingen. Denne typen for utvikling er en av de få områder i løpet av et studium der man kan faktisk trene sine soft skills. Og nett-

opp soft skill er det som gir en person både bedre muligheter i karrieren og en bedre tilværelse i samfunnet.

Selv om studentorganisasjoner kan virke litt småskummelt, fordi man tror at de er bare en samling av nerder, arbeidet er for byråkratisk eller man tror man har ikke nok tid til noe sånt, finnes det ingen studier som ikke gir nok tid til å bidra og ingen student som ikke vil profitere av å engasjere seg mer.

Videre skal jeg benytte meg av denne anledningen til å oppfordre alle mine kolleger i studentparlamentet og skrive artikler til UTROPIA. Vær så snill å vise studentene hvordan vi arbeider og hva slags temaer vi behandler og hvorfor vi gjør og triver oss med det!

Høsten
2012

HÅLOG ALAND TEATER

Les Misérables

En produksjon av Boublil og Schönberg's
Scene Vest 6. september – 28. november

Høyt oppe i fjellet

Av Hanne Dieserud og Christina Lindgren
Scene Øst 12. – 15. september

Glassmenasjeriet

Av Tennessee Williams
Scene Øst 11. oktober – 10. november

–
Turné Troms og Finnmark
12. – 30. november

Billig Brus

Teaterimprovisasjon for barn

Amundsen vs Nansen

Av Robert Maro Friedman
Scene Vest 15. oktober

Virginia og julenissen

Basert på en sann historie og brev fra Virginia O'Hanlon.
Av Katrine M. E. Strøm
Scene Vest 5. – 15. desember

www.halogalandteater.no

Ingen siesta, fiesta!

NYBEGYNNERE PRØVER UT SINE NYE FERDIGHETER. @VERKSTEDET KULTURHUSET

FOTO: PHILIPPE PLAGA

Hvis du tenkte at den eneste måten å forbli sprek og aktiv på her i Tromsø er enten Kraft eller fjelltur, tok du feil. Ingenting vil varme deg mer enn cubansk salsa!

ANTONINA CHOMICZ
TOSIACH@GMAIL.COM

Vanligvis når man hører salsa eller tango, tenker man sørlige kretser. Maken til rytmiske bevegelser bør overlates til våre venner fra Sydenstrøkene. Instruktører, ledere og deltakere i 'No siesta, fiesta!' festivalen beviser at man kan bo langt opp i nord, men fremdeles utlede glede fra dansen. Festivalen er for øvrig en spennen-

de innføring i moden og fengende salsa-verden i Tromsø, siden to danseskoler i byen tilbød gratis timer for alle som var interessert.

Alle var med

Den første skolen representerte sitt program som en del av No Siesta, Fiesta! festivalen. Til tross for at timene var åpne for alle, dukket ca. 20 personer opp for å trenge inn i det cubanske dansmyste-

riet. Kursdeltakere hadde ikke mye til felles med hverandre; de kom fra forskjellige land, hadde store nivåvariasjoner, og aldersforskjellen var nesten på et halvt århundre. Noen viste seg å være naturtalenter, andre hadde

Dans skal inspirere og glede.

små problemer, men instruktøren fortsatte å gjenta „Salsa er ikke om å være flink – salsaidéen er å ha det gøy!” Så holdte studentene på med det. Likevel, skal man aldri glem-

me det, særlig kl. 19 på tirsdager, da Tromsø Salsaklubb arrangerer ukentlige dansekurs i Salsa Vide-regående og Danseteknikk.

Gratis uke på begge danseskoler

Salsa og andre danssjangere blir også tilbudt av Salsakademika, den neste danseskolen i Tromsø. Skolen har lang historie (dette året feiret den sitt tiårsjubileum)

og tar opp behovet for ikke bare dansekurs, men også mange typer dansearrangementer, bl.a. Midnight Sun Salsa Party. 27 august til 1 september arrangerte de gratis prøveuke, med tilbud innen flere

danssjangere – om det er salsa, energisk hip-hop eller kanskje delikat jazz?

Uansett hva man går for, skal man følge Salsakademikas filosofi:

Dans skal inspirere og glede.

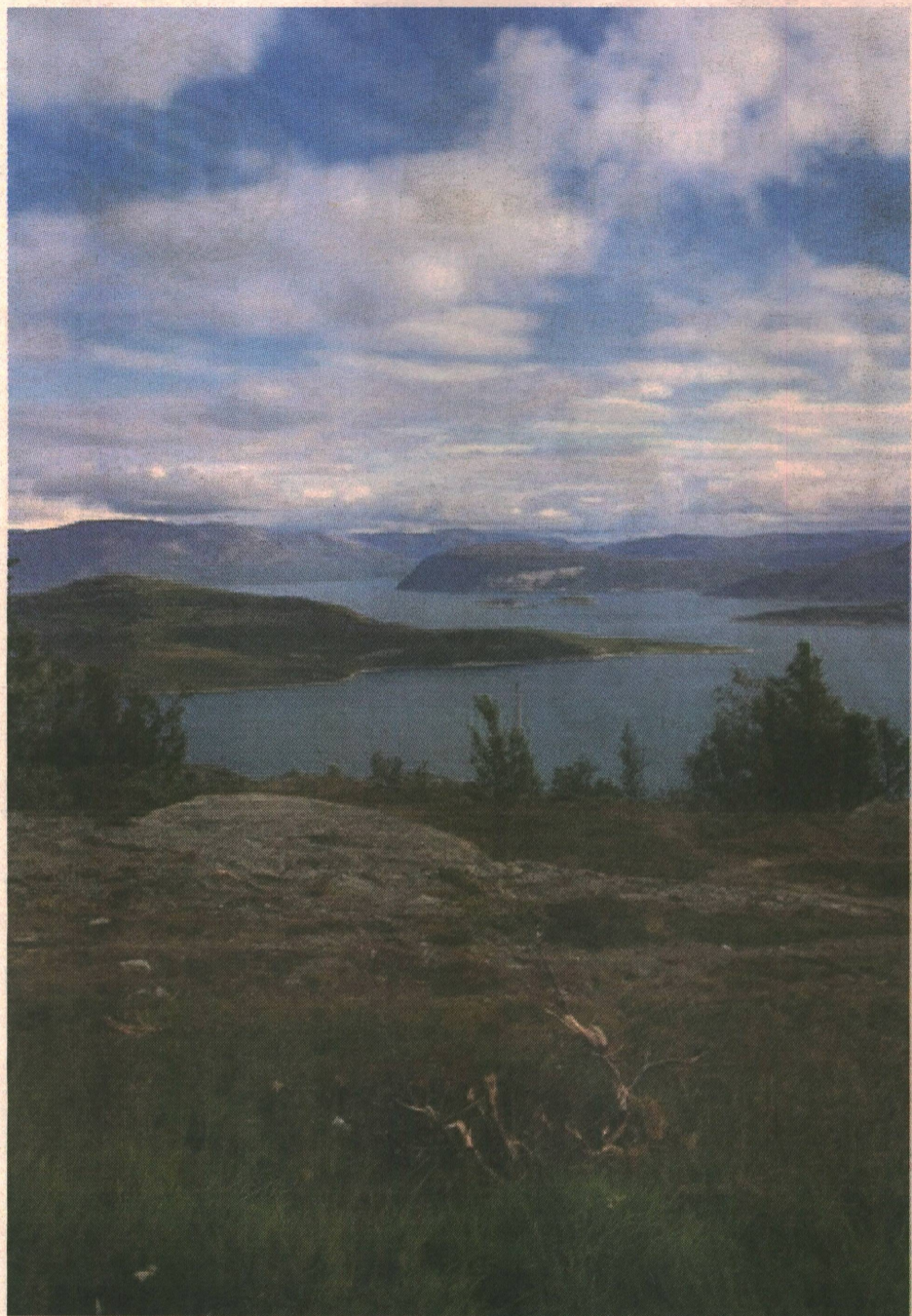
Salsa er ikke om å være flink – salsaidéen er å ha det gøy!

Salsauka i Tromsø var full av konserter, dansaktiviteter og gav unik mulighet til å praktisere sine dansbevegelser under oppsyn av erfarne instruktører. Prøvetimer tilbys gratis hele året, så man kan finne ut om dette er noe som faller i smak. En ting er helt sikkert: alle smilte mens de prøvde å danse salsa under festivalen.

ÉN GRUPPE AV AMATØRER NYTER SIN FØRSTE TIME. @VERKSTEDET KULTURHUSET FOTO: PHILIPPE PLAGA

Sykleeventyr fra Nordkapp til Tromsø

VAKRE LANDSKAP PÅ VEI

PHOTO: SIGRID LIEN SCHULERUD

SYKLISTER MØTER REINSDYR PÅ VEIEN.

PHOTO: SIGRID LIEN SCHULERUD

Sykler du hver dag til universitetet? Kanskje du har lyst å sykle utenfor Tromsø! Sigrud Lien Schulerud gjennomførte en sykkelturn fra Nordkapp til Tromsø for noen uker siden og her får du med deg opplevelsen hennes.

ILONA URBAROVA
ILONA@UTROPIA.NO

«Dagene var bare det samme gamle her i Tromsø og jeg ville ha litt eventyr,» sier Schulerud. Derfor bestemte hun seg for å sykle fra det nordligste punktet i Norge og hele Europa, Nordkapp, til Tromsø. Selv om det var på sommeren, tok de masse klær med dem; det er veldig kaldt når man sykler, særlig med påkjenning for ekstremitetene.

Det tok seks dager

1. dag: Nordkapp -> Honningsvåg 32 km
2. dag: Honningsvåg -> Skaidi 110 km
3. dag: Skaidi -> Alta 90 km
4. dag: Alta -> Sørstraumen 120 km
5. dag: Sørstraumen -> Breivikeidet 130 km
6. dag: Breivikeidet -> Tromsø 60 km

Hva skjedde på reisen

Det var mye vind allerede den første dagen. «Jeg falt av sykkelen to ganger, så vi tok taxi til Honningsvåg fordi vi ikke følte oss trygge,» forteller Schulerud. Den andre dagen av turen deres ble det mye opp og ned, de måtte sykle 400 meter opp på ett tidspunkt. «Jeg måtte ha bleiebukser på meg den andre dagen, fordi setet mitt var svært ubehagelig å sitte på,» sier Sigrud og smiler. De satte opp et telt ved elva den kvelden, noe

som var et fint avbrekk. Schulerud har ei tante i Alta, så den tredje dagen kunne de overnatte hos henne.

«Jeg falt av sykkelen to ganger, så vi tok taxi til Honningsvåg fordi vi ikke følte oss trygge.»

På vei var de glade for å ha funnet et sted hvor man kan spise og drikke i varmen, og toaletttilgang var en luksus. «Ingen dag var lik, det kan være flott vær en dag, og dårlig vær dagen etter. Men du må bare komme deg opp på sykkelen og sykle hver dag,» forteller Schulerud.

«Du kan ikke planlegge så mye, fordi alt kan skje.»

«Du kan ikke planlegge så mye, fordi alt kan skje. Man kan bli trøtt eller kald, men andre ganger sykler du i medvind. Når været er perfekt, er du begeistret for å sykle,» beskriver Sigrud.

Slutten av reisen

De var glade, men litt skuffet når de kom tilbake til Tromsø, fordi de likte eventyret på veien. «Vi var veldig stiv i knærne og sultne da vi kom tilbake til Tromsø, men vi følte en skikkelig mestringsfølelse!» sier Schulerud. Hun anbefaler å ta med seg varm beklledning og mye mat, helst med høyt energiinhold. Sykkelreparasjonssett er et must!

Tromsø's European adventure came to an end

Tromsø football club (TIL) made a very good effort to qualify to the European final, but only fifteen minutes determined their final fate.

TIL PLAYING AT ALFHEIM

PHOTO: SALLY ROSENDAHL

MOHAMED ELMOKADEM
SODENTAL@HOTMAIL.COM

Only fifteen minutes separated Tromsø from qualifying for the group stage in the Europa League in their match against the Serbian side FK Partizan. After their victory in 3-2 in the first leg, the draw in Belgrade would have given Tromsø the chance to play a role in the group stage and could have given the local fans the chance to see their team competing against the European giants like Inter Milan, Liverpool or Stuttgart as well. All

such dreams ended when the Partizan Bulgarian centre back Ivan Ivanov scored the match's only goal that was enough to carry the Serbian team to the group stage.

Maybe Tromsø's performance was not the best during the match but their mission was not easy. Facing Partizan in front of his supporters in Belgrade is tough task indeed. After a good start from the Tromsø side they were forced to retreat and use defen-

ding tactics. Tromsø had been so lucky with all those goal scoring opportunities Partizan players were missing but that luck didn't last till the end.

Tromsø has still got its chances in the premier league; the task will not be easy though.

Tromsø's European adventure this season looked so promising. It started by Tromsø overcoming NK Olimpija Ljubljana of Slovenia in the second qualifying round and then Metalurh Donetsk of Ukraine in the 3rd qualifying round after a surprising 1-0

away win, before the trip ended in Serbia in the playoff round.

It is not the end

Let's try to look at the bright side. Tromsø has still got its chances in the premier league; the task will not be easy though. By having a look at the league table we find that Tromsø has eight points less than Strømsgodset and Molde and is seven from Rosenborg but Tromsø have played one match less and still have a long way to go. The players proved their determination by winning the match versus Viking in Stavanger just three days after their match in Serbia. It looks that such strong competitive

matches Tromsø had in the Europa league help the players to gain much experience that will help them during the last stressful part of the league trying to reach the finish line before the others.

Moreover, local Tromsø fans are getting ready for the semifinal cup against Molde in Alfheim stadium on 26th September. The winner will get the ticket to play the final in Ullevaal Stadion in Oslo in November. Tromsø have not qualified for the final cup since 1996 when they won the cup after beating FK Bodø/Glimt 2-1, so the question now is if they will do it again after sixteen years. Let's wait and see.

Kjenn musikken på kroppen

DJ CHARLOTTE BENDIKS SPILLER TIL BODY MUSIC WORKSHOP

PHOTO: JAMIE BIVARD

Liker du å høre på musikk og å danse, men er usikker på hvordan du skal bevege deg til rytmen? Få med deg workshopen «Body music» den 15. september!

MARIT OPSAHL
MARIT.O.OPSAHL@UIT.NO

Lørdag 15. september fra kl. 11.00 åpner vi dørene til Det helsevitenskapelige fakultetet, og inviterer deg til «Åpen dag på Helsefak» med et program fylt med spennende aktiviteter, omvisninger, foredrag og workshops med fokus på trening, puls og musikk!

Rytme- og musikkworkshop: «Body music»

Denne dagen kan du bl.a. få med deg workshopen «Body music», hvor du selv får lære å finne din egen rytme i musikken ved hjelp av dans, pulsmålinger og rytmeø-

velser. Her vil du også underveis få en innføring i hvordan en DJ jobber for å kommunisere med publikummet på dansegulvet, for kan man egentlig kommunisere bare ved hjelp av måten man danser på?

I «Body Music» får du selv mulighet til å kjenne musikken på kroppen

I «Body Music» får du selv mulighet til å kjenne musikken på kroppen. «Body music workshop»

utforsker ikke bare hvordan vi danser, men hvorfor vi danser. «Body Music» er beregnet for folk i alle aldre, og du trenger absolutt ingen forkunnskaper for å bli med!

«Body music» ledes av DJ/produsent/musiker Charlotte Bendixen, danser Jamie Michael Bivard og visuell kunstner Nicolas Horne, og arrangeres på MH-bygget. Bendixen har 11 års erfaring som kulturarbeider og kurator, og har jobbet med velkjente organisasjoner som Insomnia Festival, Quart, CO POP, TIFF, Tromsø Kunstforening, Red Bull Music Academy og Bukta. Workshopen varer i én time, og arrangeres kl. 12.00, 14.30 og 16.00.

Påmelding til «Body music» foregår i forkant av arrangementet. Møt opp og skriv deg på påmeldingslista!

«Body Music» er beregnet for folk i alle aldre, og du trenger absolutt ingen forkunnskaper for å bli med!

Få opp pulsen i imPuls-utstillinga

I tillegg til «Body music» kan du også få med deg spennende

aktiviteter i utstillinga imPuls denne dagen, som for eksempel Xbox-maraton, rusbrilleløp, fellestrening og omvisninger. Vi arrangerer også et foredrag om Idrettshøgskolen i Nord, og i tillegg kan du lære mer om hva trening gjør med kropp og sinn i en serie populærvitenskapelige foredrag.

«Åpen dag på Helsefak» arrangeres på MH-bygget, Universitetet i Tromsø lørdag 15. september fra kl. 11.00 – 17.00.

Les mer, og hold deg oppdatert på detaljprogrammet på nettsidene våre: site.uit.no/impuls/det-skjer

STUMFILMDAGER

Sjekk hva som var presentert på årets Stumfilmdager!

Fantastisk Reise til Månen

Film: Reisen til månen
Regissør: Georges Méliès
Land: Frankrike 1902
Band: Ben Model, Cleaning Women

BILDER: PRESSE

PHILIPPE PLAGA
PHILIPPE_PLAGA@HOTMAIL.COM

Bare å se „Reisen til månen“, en 110 år gammel stumfilm er spennende i seg selv, fordi det er en av de aller første spillefilmer og man får følel-

sen av å trå inn i en tidsskapsel. Musikken til Ben Model og Cleaning Women har ikke bare gjort hele filmen levende, men også skapt en unik atmosfære.

På den ene siden har vi Ben Model, som akkom-

pagnerte filmen på piano og forvandlet den nesten til en komedie. På den andre siden sørget Cleaning Women for en intensiv stemning med veldig atmosfærisk musikk, som bandt tilskuere fast til setene.

Sounds from Mars

Film: Aelita: Queen of Mars
Regissør: Jakov Protazanov
Land: Sovjetunionen 1924
Band: Cleaning Women

JOSHUA HANGER
JOSHUA@UTROPIA.NO

Risto Puurunen, Tero Väänttinen and Timo Kinnunen have come from Finland to Tromsø to bring us the sounds of Mars. This may not be what NASA's Curiosity rover is listening to right now, but with their

homemade instruments Cleaning Women make unearthly, yet delightful music. They bang on inventions from what seem to be hubcaps, kitchen utensils, and finely tuned bedsprings with astonishing levels of proficiency and creativity.

The silent film they accom-

panied, Aelita, Queen of Mars, directed in 1924 by Jakov Protazanov was nearly incomprehensible, but seemed to involve a cuckolded scientist who builds a rocket ship and with a young adventure-seeking, ex-soldier stowaway brings a proletarian revolution to the red planet.

Dobbelt underlig!

Film: A Page of Madness
Regissør: Teinosuke Kinugasa
Land: Japan 1926
Band: Strange Mara & The Sound

BARBARA LESZ
BARBARA@UTROPIA.NO

En blanding av Marita Isobel Solbergs underlig musikk med en småsurrealistisk film var en reel en skikkelig godbit til de som liker kunstnere som tenker litt «out of the box».

Jeg har aldri noensinne sett en japansk stumfilm. Filmer fra dette landet assosierer jeg med kvalitet og det var det jeg fått! Stumfilmer fra USA ser ut som barnelek i sammenligning til dette kunstverket. Bruk av gjentakelser, dans, japansk teatertradisjon og ekspresjonismen samt med surrealismen var knusende!

Strange Mara and the Sound sin musikk var bra og skrevet med en stor respekt til den japanske tradisjonen. En kunne høre låter som minnet om Shō eller skurrende puste i stedet for vokal. Musikken var for øvrig strålende, men jeg vil at det skal være litt mer tilpasset til handlingene.

Fantastisk Faust fra framtiden

Film: Faust
Regissør: F. W. Murnau
Land: Tyskland 1926
Band: Traumas + Dave Nice

CAMERON THOMPSON
CAMERON@UTROPIA.NO

En film som viser at Tyskland klarte de mest teknologiske avanserte filmene under 20-tallet.

Historien handler om en grov tilpasning til Goethe sin bok av det samme navnet. Djevelen (som heter Mefisto) gjør et veddemål over hodet på menneskeheten med engelen Gabriel. For å vinne, forsøker Mefisto å forderve Faust: en gam-

mel mann som vil bli ung igjen. Mefisto innvilger ønsket i bytte mot sjelen til Faust.

Filmen er død imponerende som en eksempel av spesialeffekter. Det virket som om noen scener hadde rudimentær CGI! Det var langt foran sin tid. Til slutt, både den spesielt utformete lyden fra lyddesigner Dave Nice samt live framføring av teksten lest av Trauma (opprinnelig tatt fra boken selv) tjente bare til å høyne opplevelsen.

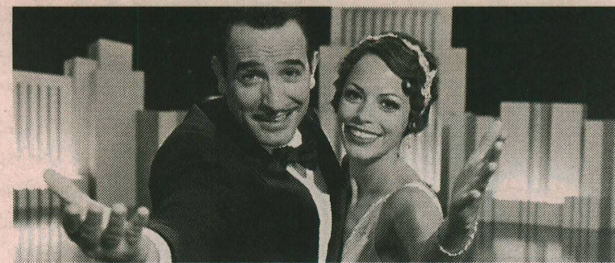

Fra stumfilm til lydfilm

Film: The Artist
Regissør: Michel Hazanavicius
Land: Frankrike 2012

MELANIE ANDRESEN
MELANIEANDRESEN@GMX.DE

På søndag viste verdensteatret som avslutning av stumfilmdagene 2012 den franske filmen The Artist av Michel Hazanavicius. I år fikk filmen fem Oscar og mange an-

dre priser, så forventninger var høye og ble absolutt innfridd. Filmen handler om skuespilleren George Valentin som spiller i stumfilmer og opplever begynnelsen av den suksessrike tiden av lydfilmer. Konflikten mellom de to kunsttyper spiller seg også i Georges vanskelige relasjon med skuespilleren Peppy Miller - den nye stjernen

i lydfilmer som begeistrer folk mer og mer.

Etter fire dager med stumfilm kunne man gløtte bak kulisene i denne filmen. Til slutt opplever man overgangen fra stumfilmdager til lydfilm, når stumfilmen ender som lydfilm. George blir forsonet med den nye tiden og kan høres til sist.

Sovjetparodi av amerikansk paranoia

SUNNIVA JOHANSEN
SUNNIVA.J@GMAIL.COM

Filmen i seg selv er helt grei- en komedie der filmskaperne og karakterene gjør narr av Mr. West og den amerikanske pressens skremmebilder av bolsjevikene. Man skjennes litt over at mange i vest fortsatt har lignende fordommer mot Øst-Europa.

Musikken varierer mellom russisk/finsk folkemusikk og amerikansk bluegrass så man knapt merker det. Saverer litt mer tilpassede lydeffekter til scenene, men stort sett fungerer det. En vellykket stumfilmkonsert merkes ved at det er lett å glemme bort at musikken blir spilt der og da, av musikerne som står rett foran lerretet. Filmen er både parodi og propaganda, og lykkes godt med det.

Film: The Extraordinary Adventure of Mr. West in the Land of the Bolsheviks
Regissør: Lev Kulesjov
Land: Sovjetunionen 1924
Band: Tore Morten Andreassen m/band

NO SIESTA FIESTA

Her kan du lese anmeldelser fra den fantastiske festivalen iNo Siesta – Fiesta!

Brasiliansk overraskelse

JOY*ZEE FOTO: BARBARA LESZ

Band: Joe*Zee

Sted: Verdensteatret

Dato: 28.08.2012

BARBARA LESZ
BARBARA@UTROPIA.NO

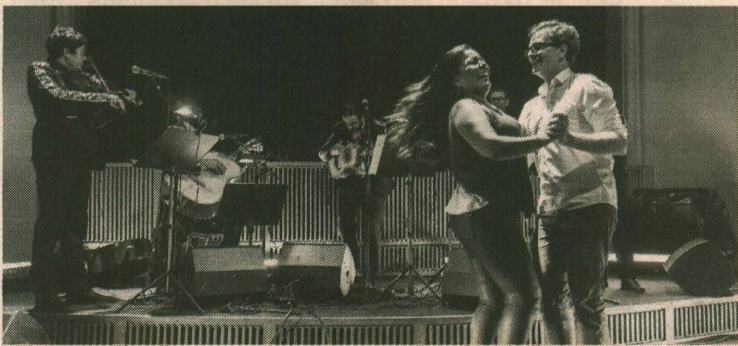
Arlig talt forventet jeg ikke så mye fra Joe*Zee – jeg kjente ikke til artisten og ante ikke hva jeg skulle forvente. Konserten viste seg å være min favoritt i årets No Siesta Fiesta!

New Wave/ electro blanding er kanskje ikke noe du hadde forventet fra et brasiliansk band

eller fra en latino festival, men det var det vi ble servert på en varm tirsdagskveld i Tromsø. Musikerne leker mer med musikken, med et brasiliansk særpreg. Resultatet er særlig godt: vi får elektronisk musikk som gjør at du begynner å bevege på deg.

Konserten tok nesten en og halv time og jeg ble ikke lei – bandets sanger tilbyr nok variasjon til å dele den mellom flere musikere. Joe*Zee begynte som en duo og skapte seg en vokalist i det siste. Dette var sangerinnen Victoria Lisboas sin første turné og hun gjorde en god jobb med hennes Le Tigre-aktig stemme.

Munter Mariachi

SEIS OCHO FOTO: KASIA MIKOLAJEWSKA

Band: Seis Ocho

Sted: Verdensteatret

Dato: 30.08.2012

BARBARA LESZ
BARBARA@UTROPIA.NO

Seis Ocho spilte under konserten blant annet mariachi-serenade, som er kanskje det mest typisk og klisjé-aktig musikkjanger enn kan forventes fra mariachi. Likevel hørte vi masse andre slags sanger: fra La Cucaracha, meksikansk nasjonalistisk sang til polka og czardas.

Mens stemningen ble mer og mer varm noe av publikumsmedlemmer begynte å danse. Etter at den siste låt ble spilt stor applaus lokket Seis Ocho tilbake til scenen. Denne gangen sa vokalisten at de ville ikke spille hvis hele publikumet ikke danser. Ifølge endte mariachi-konserten med en stor fest med musikk, dans og varm stemning.

Tango på nytt

Band: Electrocutango

Sted: Verkstedet

Dato: 01.09.2012

KASIA MIKOLAJEWSKA
KASIA@UTROPIA.NO

Tango er dansen for to, det er helt sikkert. Det er noe Electrocutango ikke har endret.

Det som var nytt var den elektroniske musikken jeg har ikke hørt før. Det passet så godt at jeg nesten kunne danse tango (og det er noe jeg kan ikke).

Electrocutango var Norges svar på Gotan Project. Musikken var litt kaotisk på noen måte, men har alltid kommet

ELECTROCUTANGO OG MILONGA I KULTURHUSET – VERKSTEDET

FOTO: KASIA MIKOLAJEWSKA

tilbake til den tradisjonale melodien, fra melankolisk til fylt av energi. Det norske bandet hadde med seg den franske VJ'en Pierre Malacornet, som innførte noe magisk til den hele kvelden.

Man kunne tenke at tango, spesielt tango argentina, er noe som tilhører Syd Amerika. Og det er et stort feil fordi det, som norske bandet Electrocutango har presentert er tango på sitt beste!

Middelmådig Flamenco

Band: Trio ¡Ay Flamenco!

Sted: Nedentil

Dato: 29.08.2012

BARBARA LESZ
BARBARA@UTROPIA.NO

Trio ¡Ay Flamenco! Samlet en betydelig gruppe latinomusikk og dans-tilhengere i Nedentils

bakgård. Det var relativt bra musikk med bra flamenco-dans. Dessverre har jeg vært på et par flamencoarrangementer før og i sammenligning med dem var denne litt skuffende.

Flamenco er en stor tradisjon i Spania og du kan finne alle slags spanjoler som bedriver dette. Det kan være internasjonale, anerkjente stjerner; små band som spiller i lokale tavernas eller kommersielle band som fokuserer på å tjene av deres prestasjoner.

Kanskje er jeg litt partisk, fordi jeg er en tilhenger av kvinnelige stemmer i flamenco-musikk. Jeg ser denne som en dans av kvinnens lidelse og lidenskap. Derfor er jeg så streng med José Luis Pérez sin middelmådige vokal.

TRIO ¡AY FLAMENCO!

BILDER: KASIA MIKOLAJEWSKA

Perfekt Duo

Band: Tavares Faria Duo
Sted: Cafe Sønn
Dato: 02.09.2012

KASIA MIKOLAJEWSKA
KASIA@UTROPIA.NO

TRAVARES FARIA DUO

FOTO: KASIA MIKOLAJEWSKA

Nelson Faria og Gustavo Tavares er noen av de mest kjente og representative musikere fra Brasil. De to er venner fra skoledager, som traff hverandre flere år senere i Oslo. Da bestemte de seg for å jobbe sammen. Duoen er i ferd med å slippe CD-en «Na Esquina de mestre Mignone». Francisco Mignone var duos inspirasjon, de nevnte ham flere ganger da de snakket

om musikken, i samme sleng med Tom Jobim.

Det var ikke første gang Faria kom til Tromsø. Han var på åpningen av «No Siesta – Fiesta! festivalen i 2009. På konserten spilte de også noen av sine egne komposisjoner. En

melodi ble komponert etter at Farias barn ble født, mer enn 20 år siden. Det var fantastisk å høre på samba, folklore og MPB i Tromsø. Hvis du hører på Tavares Faria, er det nesten som om du er i Brasil.

Nord-norsk bossa nova

Band: Chorinho
Sted: Cafe Sønn
Dato: 02.09.2012

KASIA MIKOLAJEWSKA
KASIA@UTROPIA.NO

TRAVARES FARIA DUO

FOTO: KASIA MIKOLAJEWSKA

Efter den fantastiske opptredenen til Tavares Faria Duo, kom et Tromsøband på scenen. Det er kanskje verdens nordligste sambaband! Bandet har 5 musikere og en vokalist – Marit Sandvik, som ble hedret med den prestisjetunge «Nordlysprisen». De har spillet samba, bossa nova og MPB på ren brasiliansk måte. Ikke bare på norsk, men også på portugisisk.

Chorinhos musikk var en fantastisk opplevelse. Det er ikke så rart, ihvertfall ikke for meg, å høre bossa nova på norsk. Det gikk

helt fint. På den gråe søndagsettermiddagen kunne vi reise til Brasil og være her i Tromsø samtidig.

Dreamcatcher starter i gang med JuVel

Nå begynner en ny sesong av Dreamcatcher-konsserter på Driv

JUAN PABLO HERNÁNDEZ QUINTERO
JP.ETEREO@GMAIL.COM

Det månedlige arrangementet tok sted igjen i forrige uke med en blanding av tre

folk-rock band hvorav bare ett kom utenfra Norge – faktisk, utenfra Tromsø. Forresten sier jeg at «folk-rock» var sannsynligvis omgivelsene arrangørene ville skape for publikum selv om bandene var klart ulike.

Konserten åpnet med June Egerton og bandet hennes, i en rekke låter som fremkalte en myk luft. Den enkle og koselige kombinasjonen av en gitar og to kvinnestemmer minte om Damien Rice eller The Swell Season. De fremførte en slags historiefortelling som omhandlet ekte vennskap og ertende kjærlighet.

Moises Gadea & Boreal Trova

MOISES GADEA

FOTO: SUNNIVA JOHANSEN

Band: Moises Gadea & Boreal Trova
Sted: Verkstedet
Dato: 31.08.2012

SUNNIVA JOHANSEN
SUNNIVA.J@GMAIL.COM

Jeg var forelska allerede, og konserten hadde knapt begynt. Moises Gadea satt alene på scenen med en gitar, og jeg tenkte: Hva skal han med et band i tillegg? Jeg kunne sitte her og høre på ham synge om kjærlighet, gatebarn og politikk hele kvelden.

Snart kom imidlertid bandet på scenen, og løftet musikken

mer enn forventet. Boreal Trova er et nordnorsk band som har spesialisert seg på den mellom-amerikanske musikkjangeren nueva trova. Denne sjangeren har utviklet seg fra tradisjonell trova, med mer og mer politiske tekster. Moises spiller mest egne sanger, mens bandet varierer med klassiske trova-sanger.

Det var da Mie Reibo Dahl kom på scenen at konserten fikk mening for min del. Mie fortalte og forklarte mer om de spanske sangerne, så publikum også fikk ta del i budskapet. Hun har en nydelig stemme, og kombinerte den med fortellinger om krig, bortførte barn og sørgende mødre. Moises Gadea og Boreal Trova sammen var virkelig fantastisk.

THE NORTHERN LIES

FOTO: JUAN PABLO HERNÁNDEZ QUINTERO

Sangene gikk fra «rolig» til «helt rolig» og roet stemningen så det ble stille før stormen. Da kom Tall Dark Friend fra England med et eklektisk – kanskje litt schizofrent

– en-manns-show. Han utførte en medley av egne og andres låter med egen vri. Det står på Facebook-siden hans som «Dark Powerpop», og etter min mening betyr dette Pop med et kraftig piano og skurkelatter.

Til slutt spilte The Northern Lies, Tromsøbasert band, som beskri-

ver seg selv: «happy campers singing sad songs»; en trio med flere forskjellige instrumenter, langt ifra trist – ofte var det lett å forestille seg bålet midt på scenen.

Og så, med låter om lokal identitet som «Safe In My Hometown» var de enige om en hyggelig avslutning på konserten. Så burde jeg si at gjengen i Dreamcatcher-arrangørene er veldig opptatt av det de gjør og det å ha mål og mening bak prosjektet. Det bør dere som publikum oppdage selv neste gang!

“De fire årstidene” i Tromsø

De som bor i Tromsø vet at det finnes kun to årstider her. Kammerorkesteret tok med seg alle fire til Tromsø, med Vivaldi.

HENNING KRAGGERUD ER EN NY KUNSTNERISK LEDER FOR TROMSØ KAMMEROKRESTER

ERIK FOSNES HANSEN HAR SKREVET TEKSTER AV SAME LENGDE SOM VIVALDIS MUSIKK

KASIA MIKOLAJEWSKA
(TEKST OG FOTO)
KASIA@UTROPIA.NO

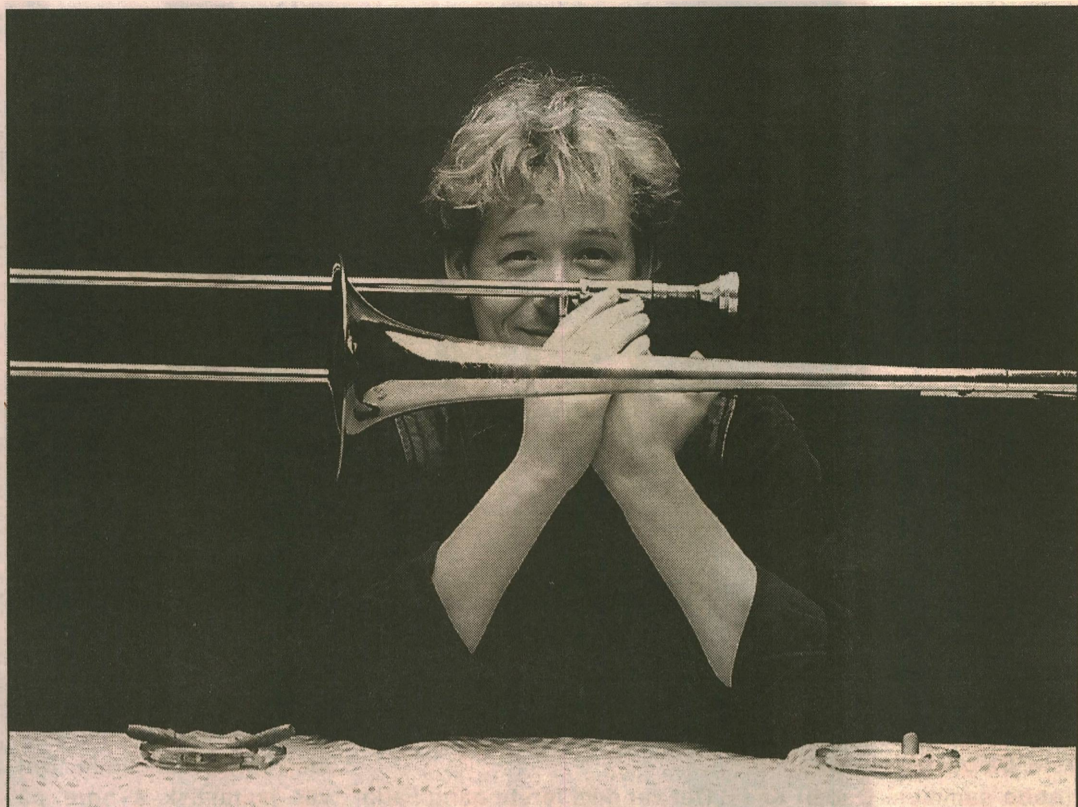
Tromsø Kammerorkester har en ny leder: Henning Kraggerud. Han er en internasjonal fiolinist som ledet De fire årstider i Kulturhuset fredag 07. september. Opplevelsen vi fikk var mye mer enn bare en konsert-opplevelse. Orkesteret spilte på et veldig høyt nivå. De hadde tatt oss på en reise gjennom årstidenes høydepunkter.

Når vinteren ble formidlet, frøs vi nesten; sommerens varme rørte oss med solstråler fra forskjellige instrumenter. Det eneste som kunne vært bedre var volumet. Denne musikken må høres høyt og veldig ofte flyktet noen små, men viktige, melodier.

På konserten kunne vi også møte Erik Fosnes Hansen, forfatteren som fremførte historiene til hver av Antonio Vivaldis fire bolker. Ikke bare historiene kunne vi høre, det var også de oversatte innledningene til hver av sonetene. Vinteren er på vei til Tromsø og det har vært en fantastisk sesongåpning.

de fire årstider,
sesongåpning

Leder og solist: Henning Kraggerud
Forfatter og forteller: Erik Fosnes Hansen
Hvor: Tromsø Kulturhuset
Når: fredag, 07. september, 19:30

ØYSTEIN BLIX, DAGLIG LEDER I TROMSØ JAZZKLUBB

FOTO: PRESSE

Tromsø Jazzklubb i høst

Til alle mer erfarne musikk-elskere har vi noe god for høsten, se hva som skjer i Tromsø Jazzklubb!

KASIA MIKOLAJEWSKA
KASIA@UTROPIA.NO

Fra denne utgaven begynner vi å ha Tromsø Jazzklubb i vår Kulturkalender. Klubben er Nordnorsk jazzsentrums fylkescene i Troms.

Den presenterer et bredt og variert program, og denne høsten lover mye spennende musikk som kommer innom Tromsø.

De har allerede startet sesongen med åpning den 4.09 med Barrelhouse og bandet

Oh!. Konserter som kommer er ikke mindre fascinerende, men blant det som kommer finnes også Jam Session på Nedentil hver torsdag. Du kan lese mer i Kulturredaktørs valg/anbefalinger for de kommende ukene.

Hard rock og sterk vokal

Red Headed Sluts og Death By Unga Bunga lagde god garasje-rock stemning på Bastard Bar torsdag kveld.

HENRIK VIKEBY
HENRIKVIKEBY@GMAIL.COM

Oppvarming i særklasse

Da Red Headed Sluts entret scenen var publikum godt nede i andre og tredje øllen, og stemningen bygget seg opp. Fra første tone forstår man at dette bandet ikke er for de lettskremte. Trommene er harde, riffene sitter som støpt, og vokalen har en uvirkelig røffhet. De spiller gjennom et sett av intense låter, og det er nå stinn brakke på Bastard. Red Headed Sluts takker for seg og overlater scenen til Mosse-bandet Death By Unga Bunga.

Døden fra Moss

Death By Unga Bunga kan lettest klassifiseres som garasje-rock, men for en musikkentusiast sitter ord som psykedelisk, hippie, country og punk løst. Og uansett hva man tror, så rocket de Bastard så veggene dirret. Igjen får vi et sirkus av lyd, der trommer, keyboard og gitarer er godt sammensveiset for maksimal nytelse av hard musikk. Mest imponerende er stemmen til Sebastian Ulstad Olsen, gitarist og vokalist; det høye brølet av punk rock som kommer

fra mannen er noe Per "Howlin' Pelle" Almqvist, frontfigur i The Hives, ville vært stolt av! Under sangen Psych-Out begynner virkelig publikum å få opp dampen, og med sanger som The Kids Are Up To No Good og Don't Go Looking For My Heart løfter taket seg.

Garasje fra start til ende

Etter stor applaus går Unga Bunga av scenen, og publikum står igjen med minner fra en hard og svett garasje-konsert, akkurat sånn det skal være!

STEMMEN SOM RUNGET GJENNOM BASTARD BAR PÅ TORS-DAG, SEBASTIAN ULSTAD OLSEN FOTO: IVONNE WILKEN

Stort, flott og fantastisk

FOTO: BJARTE ARMO LUND

KJETIL ENGH AASEN
ENGHAASEN@GMAIL.COM

Les Misérables er ikke noe småtteri å skulle adaptere på en scene langt oppe i nord, men med smart regi er det ikke umulig. Stykket som først ble fremført i 1980 har på kort tid blitt sett på som noe av det mest ikoniske man kan fremføre på en scene. Stykket skal også komme på kinoskjermene rett før jul, så dette var bra

timing. Regissøren Matthias Davids viser til å ha god kontroll og visstnok skal han ha respektert det originale stykket på det meste.

Ikke overraskende er sangene skrevet om til norsk, eller rettere sagt, nordnorsk, og den dramatiske kvaliteten språket har, gir det hele troverdighet. Skuespillerne fremfører sangene på imponerende vis, og stykket flyter godt over de to timene det tar.

Castingen hadde vært veldig god, hovedkarakteren Jean Valjean spilt av Jardar Johansen imponerer både med skuespill og en mektig stemme. Hans Marius Hoff Mittet gjør også en uforglemmelig tolkning av Valjeans «nemesis» politiinspektør Javert, som overbeviser meg om at Hoff Mittet kunne tatt på seg rollen som Scar i en norsk oppsetning av Løvenes Konge.

Scenografien virket sømløs, kullissene på scenen passet bra og ga verdenen en dybde, og kosty-

mene er ved det blotte øye å se, første klasse. Alt det tekniske så ut til å fungere godt, og energien på scenen var til å ta og føle på, som forhåpentligvis fortsetter i videre visninger.

Et av de få problemene, etter min opplevelse, var at «hovedparet» som det var meningen at vi skulle heie på, virket usympatiske og selvopptatte. Dette er jeg ikke sikker på om er selve stykket, eller pga adaptasjonen, men jeg sluttet å bry meg om hvorvidt paret faktisk fant hverandre til slutt.

faktaboks:

Tittel: Les Misérables
Regi: Matthias Davids
Dato: 06.09.12 – 28.11.12
Sted: Holågaland Teater.

The Tromsø International Dramatic Ensemble (TIDE)

Led by Peter Stuart Robinson – associate professor of Political Sciences at UiT – this group offers a unique drama experience to international students

JUAN PABLO HERNÁNDEZ QUINTERO
(TEXT AND PHOTO)
JP.ETEREO@GMAIL.COM

Juan: You organized and founded TIDE?

Stuart: Yeah, in January 2011. As far as I could tell there was not an English language theatre group in town. Bearing in mind that we have an increasing amount of foreign students

at the university of whom many can't speak Norwegian, I figured if they were interested in drama their best chance was to do it in English.

J: As a «statsvitenskap» professor, how much of your academic work do you think you show in your plays?

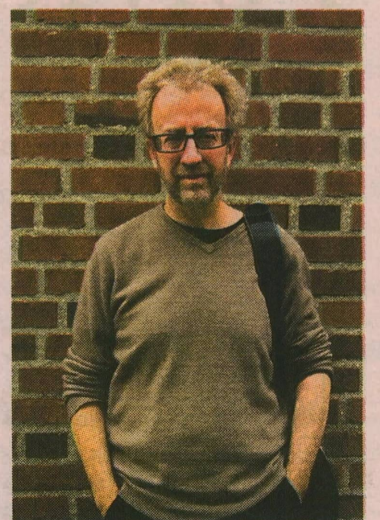
S: Quite a lot. The most recent play was a university drama, actually, although not set in Tromsø. Both dra-

wing on experiences with universities and on my subject because the professor is doing this sort of international business which is related to my field, international relations. The themes of conflict and war I suppose influenced the first play as well, because it is sort of post-apocalyptic.

“We’ve developed a growing core of people but we’re always reliant on bringing new people even if they’re only temporary.”

J: I can also imagine it being very interesting to work in a group with many layers of international students

S: Yeah it's extremely mixed – we have one or two native English speakers – and many of them are alumni of the university. We've developed a growing core of people but we are always reliant on bringing new people in, even if they're only temporary. There is only a minimum of people that are needed, though many portray an enthusiasm for theatre, but we try and figure out casting in such a way that people can handle realistically but can have fun with it.

STUART ROBINSON,
MULTIDISCIPLINARY MAN

orientation meeting:

- Tuesday 18th of September
- 16:30
- Café Bodega

Am I making up what really happened?

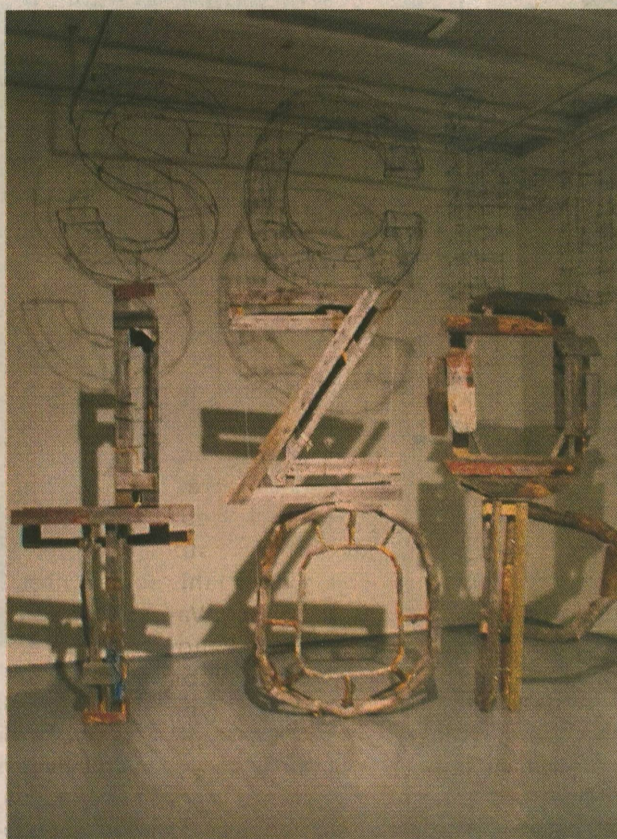
*"Shh... nobody move." The employee of the Kulturmuseum tries to engage the audience in the art of Svein Flygari Johansen. His projection of a fish on the floor in his art piece The Fish only appears if nobody's moving.

KASIA MIKOLAJEWSKA
KASIA@UTROPIA.NO
IVONNE WINKEL (PHOTOS)
IVONNE_WILKEN@YAHOO.COM

On the opening evening of the exhibition "Am I making up what really happened?" the fish was quite shy, as there were many people who wanted to see Svein's works of art.

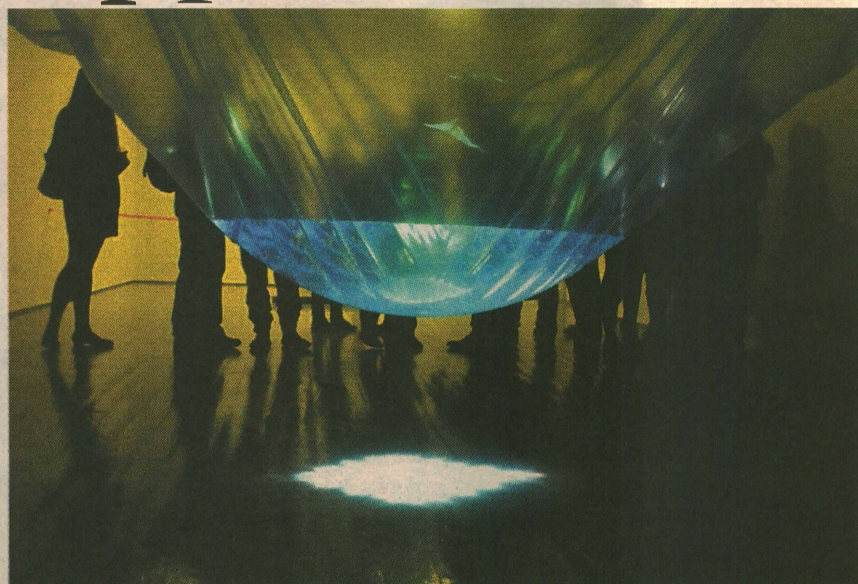
Another interesting piece of his is the Timetable from 2011. Through a live internet connection the sound of a Waterloo Station could make the glass of milk trumble off the table. At least that was said by some visitors, who had visited his exhibitions in other cities.

At those exhibitions the glass fell off after a day or a week. In Tromsø though, this is not the case though. Here a camera registers if the glass comes too close through a camera it is being registered through a camera

if the glass comes too close to the edge and it will be sent back. It's only one of the artist's great concepts.

You can still check it out all by yourself, since the exhibition will be opened until 30th. of September.

SVEIN FLYGARI JOHANSEN AND HIS FISH DURING THE OPENING EXHIBITION IN TROMSØ KUNSTFORENING.

kunst på campus

Polymer

"Polymer er tenkt som en puls gjennom årets ulike tider som gir alle en reise på veien» sier Harald Fenn, kunstneren som har laget serie til Teorifabyggets Stille rom.

KATARZYNA MIKOLAJEWSKA
KASIA@UTROPIA.NO

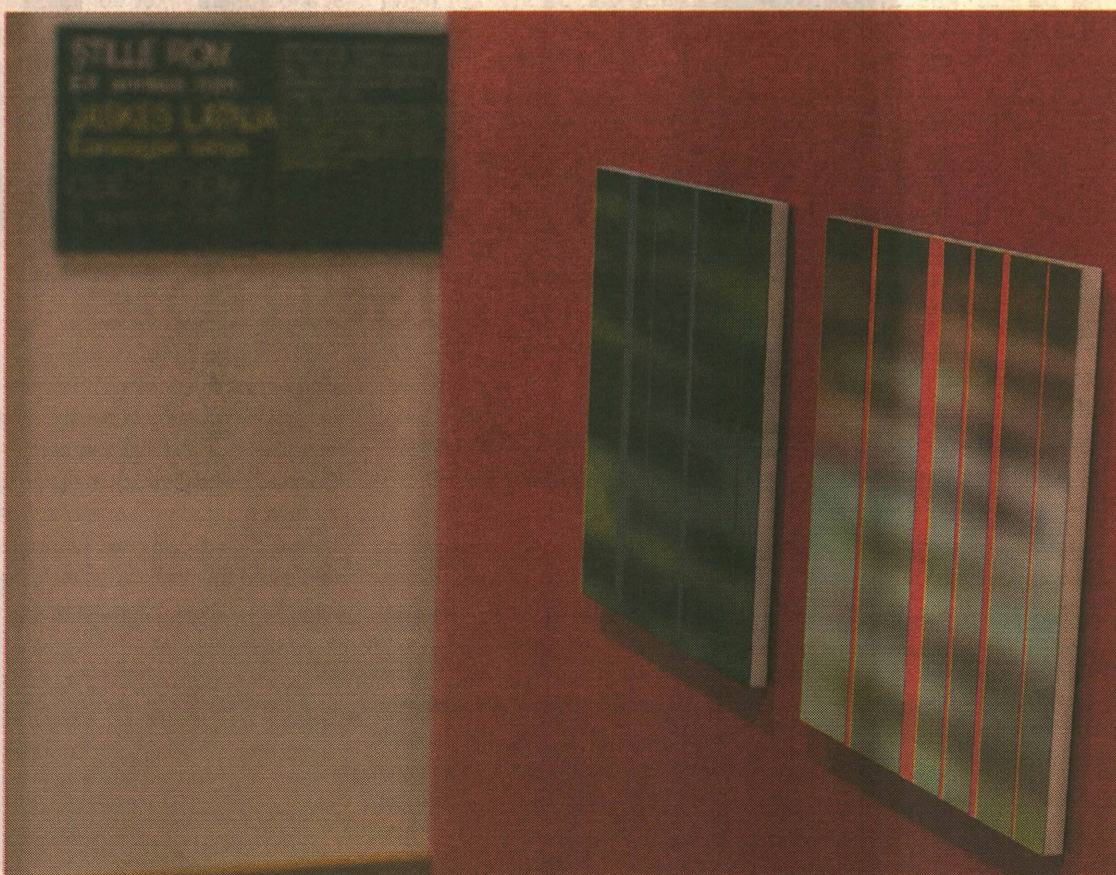
Serien på femten bilder representerer en livssynsnytral og stille sone på universitetsområdet. Maleriene kan sees som rene nonfigurative komposisjoner, men de kan også sees som forlengelse av landskapsmaleriet.

Bak maleriens presise, loddrette striper, kan vi for eksempel skimte likson utviskede landskaps- eller sky formasjoner. Ved variert fargebruk og

lysintensitet, skaper kunstneren stemningsskifter mellom de enkelte bildene, som kan assosieres til årstidens vekslinger eller til ulike tidspunkter på døgnet.

Tittelen Polymer, som kan oversettes med mangedet, henspiller på at bildene tilsammen skaper en slags kjede med mange variasjoner over samme tema.

Fra boken: "Kunst til stede", redigert av Torild Gjesvik, Unni Grøneng og Søren Ubisch

POLYMER, AV HARALD FENN

FOTO: CAMERON THOMPSON

Keep or delete?

Hvor ofte ville du fjerne noen venner fra Facebook?
Kanskje det er på tide du bestemmer seg!

KASIA MIKOLAJEWSKA
(TEKST OG FOTO)
KASIA@UTROPIA.NO

Brian Lobel, kunstneren basert i London prøvde å finne hvilke mekanismer som driver oss mot slike handlinger og hvor grensen mellom reelle og Facebook-venner går. Det er en kjærlighetshistorie som står bak hans prosjekt, historien om ham selv og kjæresten Grant. De to traff hverandre på Friend-

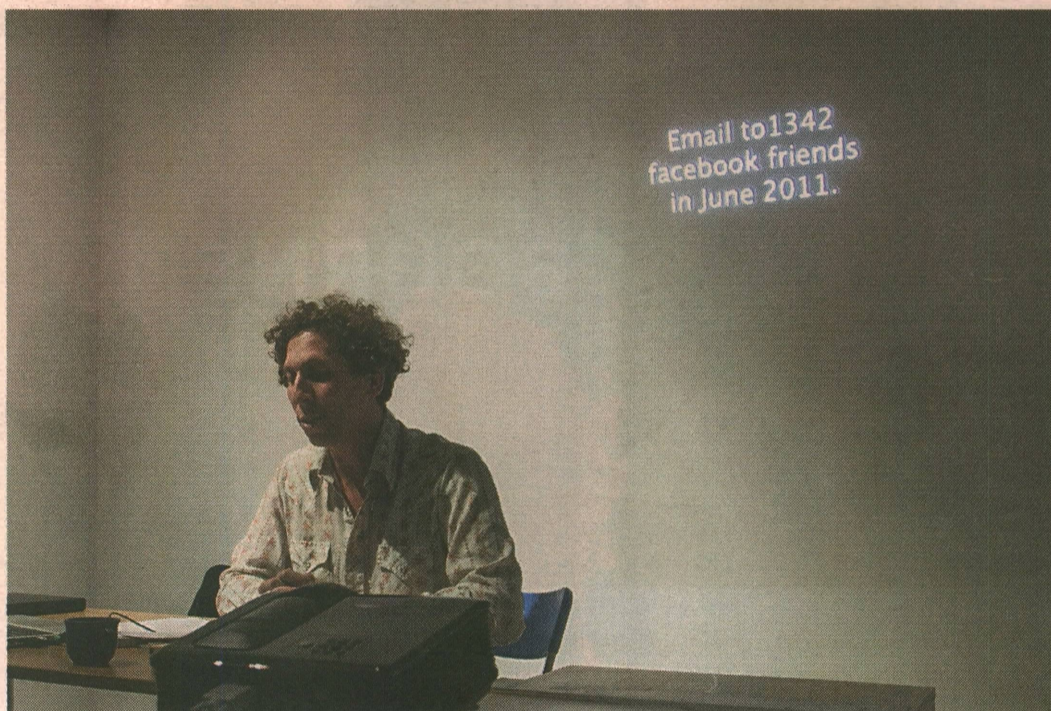
ster, og etter bruddet fjernet Grant eks-kjæresten fra eget sosialt nettverk. Da Brian oppdaget det noen år etter Grants død, begynte han prosjektet «Purge».

Han spurte fremmede menn om han skulle fjerne eller beholde hver av sine venner.

Hans kunstopptreden på Small Projects var en oppsummering av hans tidligere prosjekt, hvor

han spurte fremmede menn om han skulle fjerne eller beholde hver av sine venner. Han brukte ett minutt på å beskrive hvert vennskap. Under møtet i Tromsø ba ham tre mottakere å fjerne én av sine venner på Facebook.

Prosjektet reiser viktige spørsmål som har kommet sammen med utviklingen av sosiale nettverk. Hva er greia med å ha noen som Facebook venn, når du faktisk ikke vil snakke med vedkommende?

BRIAN LOBEL UNDER HANS KUNSTOPPTREDEN PÅ SMALL PROJECTS GALLERY I TROMSØ

Paris-syndromet

“Hvis en landsby kalles Nordens Paris, betyr det at folk som bor der er mye vanskeligere å håndtere enn du forestilte?” spør to kunstnerne fra Trondheim. De kom til Tromsø for å vise sin utstilling Paris-syndromet.

KASIA MIKOLAJEWSKA
(TEKST OG FOTO)
KASIA@UTROPIA.NO

Hva Paris-syndromet er helt sikkert vet japanske turister godt. «It is characterized by a number of psychiatric symptoms such as acute delusional states, hallucinations, feelings

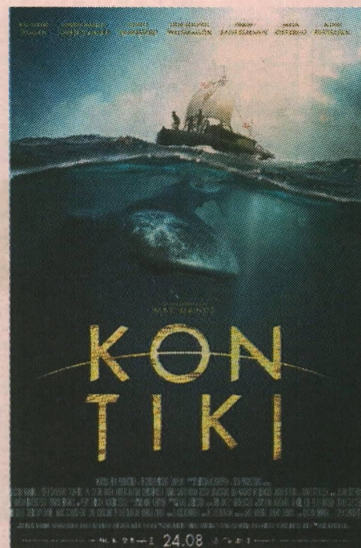

PER KRISTIAN NYGÅRD OG MARKUS LANTTO I KURANT

of persecution...” og mange andre symptomer. Det kommer hovedsakelig fra det idealiserte sinnsbildet av Paris. To kunstnere, Markus Lantto og Per Kristian Nygård, både basert i Trondheim, prøver å finne ut om Tromsø, som Nordens Paris, har Paris-syndromet.

Deres utstilling er en eklektisk, multimodal kunstsamling.

Det er en video som viser en kvinne. Kvinnen snakker om tilsynelatende ubetydelige saker, men det er noe ikke riktig – noe “off” - med denne videoen. Samme skjer med Super Hero, en superhelt utkledd som en gatekunstner. Markus og Per vil at tilskuere gir egen mening til utstillingene, så det er bare å komme og se. Utstillingen pågår til 16. september.

Film: Kon Tiki
Director: Rønning/Sandberg
Country: Norge
Rating: 6/6

KJETIL ENGH AASEN
ENGHAASEN@GMAIL.COM

Kjempebra, punktum

Rønning og Sandberg, duoen bak akkurat Max Manus er tilbake med sitt portrett av en annen stor norsk helt, Thor Heyerdahl, som spilles av Pål Sverre Valheim Hagen (si det ti ganger fort etter hverandre!) som drev med balsaflåte over Stillehavet for å bevise sin teori om at Polynesia ble befolket av sør-amerikanere.

Rønning og Sandberg tar oss med tilbake før avreise og vi får vite hvordan Heyerdahl fikk ekspedisjonen på skinner, vi får også et innblikk i hans forhold til kona Liv spilt av Agnes Kittelsen. De introduserer oss medsamensvorne og gamle venner og vi får se tidligere hendelser som satte sitt preg på mannen og som vil spille en viktig del senere i filmen.

Her er det mye å ta i og mye å bli glad i. La oss begynne med skuespillet som kommer høyt opp blant ting jeg har sett på norsk film, her med Pål Sverre Valheim Hagen som mildt sagt briljerer i Heyerdahl-rollen, og Agnes Kittelsen som gir et rørende innblikk i karakteren Liv med fantastisk utstråling. Foto er blendende vakkert, musikken har bunnsolid og episk. Hele tonen på filmen er klar og distinkt. Klippingen og rytmen gir filmen et tempo som man burde skrive ned i lærebøkene fortære enn svint. Og til slutt vil jeg nevne spesialeffektene, se opp for haien som kort kan beskrives som feilfri.

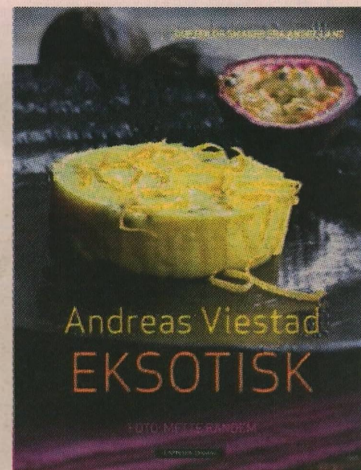

FOTO: PRESSE

Duften av tropisk krydder

bok anmeldelse

Tittel: Eksotisk

Forfatter:

Andreas Viestad

Forlag:

Cappelen Damm

Andreas Viestad sin nye bok er en særlig velsmakende bit!

BARBARA LESZ
BARBARA@UTROPIA.NO

Boken er en blanding av god fotografi, interessante fortellinger, gode tips samt flotte oppskrifter. Tropisk ligner faktisk mer på en reisebok på grunn av fine bilder som viser ikke bare forskjellige retter men også folk fra tilhørende land.

I tillegg prøver boka ikke å forenkle noe. Derfor er alle oppskrifter autentiske. Du får vite at tørket kardemomme du bruker til vanlig er faktisk nytteløst.

I innledningen forteller Viestad om hvordan krydder påvirket verdenshistorie og denne seksjonen kan leses som god krim. Jeg vil gjerne ha litt mer av det samme. Gjerne en hel bok med det!

Delingen av boken inn i seksjoner er også fascinerende. Viestad i stede for å arrangere boken etter retter, gjør den etter ulike krydder. Derfor kan vi lese en hel seksjon som forteller om sitrongras.

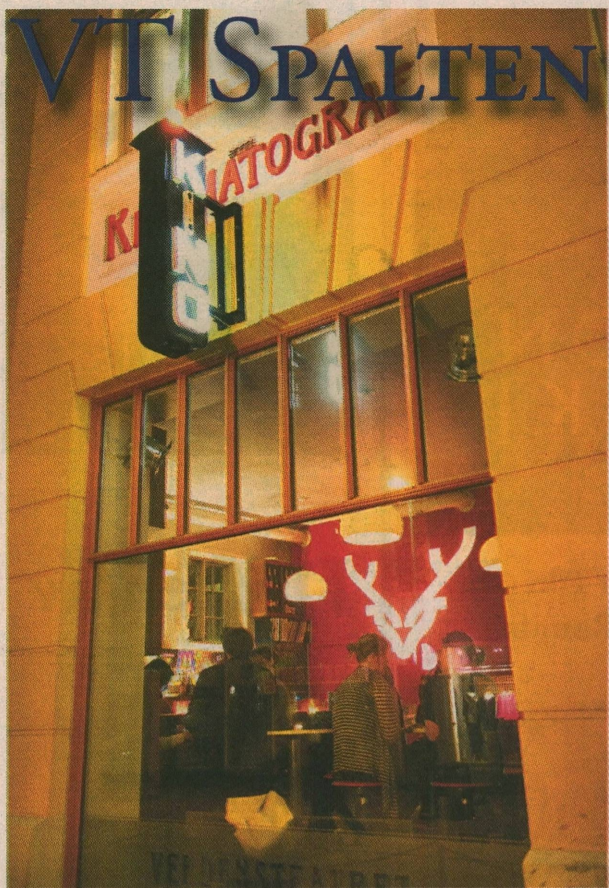

FOTO: INGUN A. MAEHLUM/ TIFF

Autumn in Verdensteatret

As soon as Stumfilmdager are over, the most classical movies are being played at Verdensteatret.

I tillegg til Verdensteatrets egne visninger, er kinoen fast ukentlig visningssted for Tromsø Filmklubb og Tromsø Barnefilmklubb. Kinosalens unike atmosfære og akustikk gjør den også populær som konsertarena. Tromsø Kammerorkester benytter salen jevnlig, og av og til arrangeres det også jazz, rock og popkonserter. Med jevne mellomrom kan man også nyte direkteoverført opera fra The Met i New York på Verdensteatret.

Denne måneden kan du se Woody Allens siste film "To Rome With Love" som hadde premiere i sommer. I den forbindelse vises også den splitter nye dokumentaren om Woody Allen, som ble vist under årets filmfestival i Cannes. Neste film ut er den kanadiske dramakomedien "Take This Waltz" med Michelle Williams. Til slutt har Verdensteatret denne måneden norgespremiere på den prisbelønnede tyske filmen "Barbara".

MÅNEDENS KLASSIKERE. "Kon - Tiki" av Thor Heyerdahl og Olle Nordemar, "Aske og Diamanter" av Andrzej Wajda, "Nashville" av Robert Altman og "Funny Faces" av Stanley Donen.

In addition to Verdensteatret's own views, Tromsø Filmklubb is regularly viewing movies. Cinema unique atmosphere and acoustics make it also a very popular concert place. For example Tromsø Kammerorkester uses the hall regularly, and sometimes there are also jazz, rock and pop concerts. You can also enjoy broadcast live opera from The Met in New York here.

For all the Woody Allen fans, you can see his latest movie "To Rome with Love" this month. In this context, the cinema will show the brand new documentary about Woody Allen, shown during this year's Cannes festival. The next movie movie is the Canadian drama comedy "Take This Waltz" with Michelle Williams. Finally, the award-winning German movie "Barbara" will have its premiere at Verdensteatret.

The classics that are going to be showed this month are "Kon-Tiki" by Thor Heyerdahl and Olle Nordemar, a Polish movie "Ashes and Diamonds" by Andrzej Wajda, "Nashville" by Robert Altman and "Funny Faces" by Stanley Donen.

Film-Kamp: BOURNE-serie(r)

Flere på står at Bourne-serien har revolusjonisert actionfilmer og blitt et ideal å strekke seg etter. Få husker at Bourne-serien ble først filmet på åttitallet - en helt annerledes epoke av actionfilmer. Striden fra Film-Kampen har flankert ytterpunktene.

BARBARA LESZ
BARBARA.LESZ1@GMAIL.COM
KJETIL ENGH AASEN
ENGHAASENDEUX@GMAIL.COM

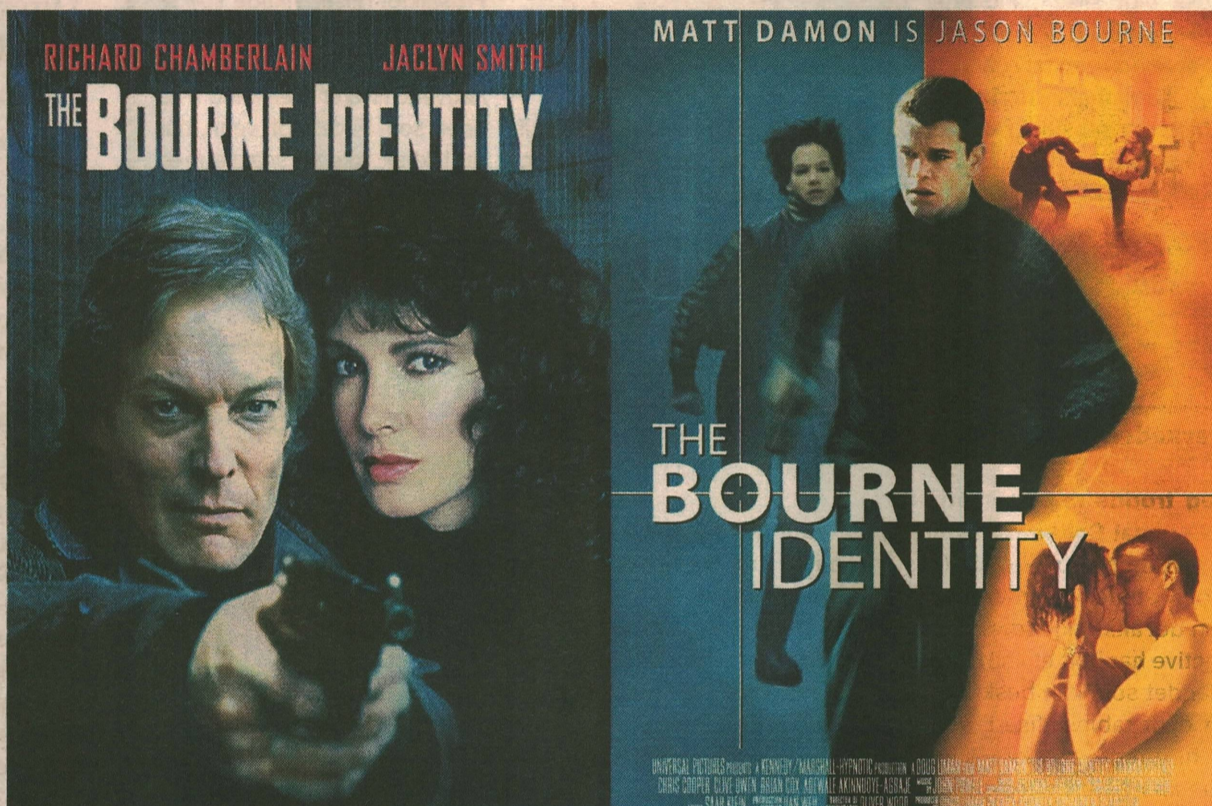

FOTO: PRESSE

Kjetil: En liten fugl har fortalt meg at du ikke er så begeistret for Bourne-trilogien med Damon, kanskje actionfilmens viktigste bidragsyter de siste tjue årene.

Barbara: Ja. Det er ikke det at jeg hater dem, jeg savner bare de gode, gammeldagse actionfilmer med mer intriger og psykologisk dybde.

Kjetil: Nå har jeg ikke sett de gamle filmene, men Damon-trilogien fokuserer på å være spennende, spenstig, rask og mystisk. Det er en gåte som trengs å løses, og det er et bra utgangspunkt.

Barbara: Ja, men den er BARE et utgangspunkt. Det jeg likte med den gamle trilogien er at den utfordret hjernen i større grad. Jeg gledet meg til å legge sammen puslespillet og ta tak i løse tråder.

Kjetil: Jeg liker å bruke hjernen bare halvveis: når jeg drar for å se Bourne vil jeg ha action. Vil jeg tenke, ser jeg Von Trier eller en god gammeldags krim. Greengrass leverer det han lover.

Barbara: Greengrass er den mest fortapte sjel i Hollywood! En av hans første filmer var momentant klassiker Bloody Sunday, der hans individuelle stil la igjen et særpreg. Det beste med ham er hans vekslende kamera. I Bloody Sunday og Flight 93 var den blandet med en historie som skjedde i virkeligheten og derfor gjorde filmene et slikt stort inntrykk. I Bourne er den koblet bare til en tullele historie.

Kjetil: Greengrass er ingen fortapt sjel, han er en visjonær som til og med inspirerte folka bak James Bond, så ikke undervurder hans bragder.

Barbara: Ok, ok. Hans stil er veldig unik. Jeg bare mener at jeg likte den bedre i filmene med mer essens, som Flight 93. Tvinger intrigen i Bourne-serien deg til å legge mentalt puslespill eller er du bare begeistret for rask kameraføring og håndholdt kamera?

Kjetil: Det var jo et spennende mysterium før man så siste film og fikk oppklart det hele, men nå er jo puslespillet lagt. Hemmeligheten rundt hva som skjedde med Bourne var drivkraften.

Barbara: De var jo det! Fortsatt syns jeg at det var bedre gjennomført i de gamle filmene og at Greengrass kastet bort talent på sånne filmer. Jeg forventer ikke mer fra den nye Bourne-filmen enn det pene fjeset til Jeremy Renner og noen eksplosjoner.

Kjetil: Jeg forventer Renner i storform og masse spenning og god action. Nå skal det sies at anmelderne ikke har vært like begeistret denne gangen, men jeg har fortsatt troen.

Artist:
Animal Collective
Album:
Centipede HZ
Plateselskap:
Domino
Karakter: 5/6

Artist:
Team Me
Album:
To the treetops!
Plateselskap:
Propeller Recording
Karakter: 6/6

KJETIL ENGH AASEN
ENGHAASENDEUX@HOTMAIL.COM

STEWART HASETH
COFFEE.STEWART@GMAIL.COM

Psykedelisk godteri

Jeg trodde rett og slett aldri at Animal Collective skulle bli husvarm på noen topp 20 lister noen steder i verden, men nå her det altså skjedd, Animal Collective har blitt et «hot release». Bandet som kan beskrives som et dypt rabiesinfisert, spastisk, schizofrent, anarkist kaos har funnet et stort publikum, det er tydelig at mange liker å finne ut hva som er på utkanten av egen komfortsone.

Animal Collective begynte som et ukontrollert og lite hørbart lydprosjekt, men har over tiden funnet den perfekte balansen mellom musikalsk nihilisme og god gammeldags system, og her har de holdt seg fint siden Here Comes The Indian (2003), og har siden klart å tilnærme seg noe som faktisk er ganske hørbart.

Animal Collective har på den tiden tatt med seg fansen på mange reiser, deriblant til Ibiza, New York, Beijing, Moskva og Nintendoland. De har et lydbilde som mangler sidestykke, og ser ut til å bruke hva enn de kommer over, dette gjør dem unike, og at de faktisk klarer å lage god musikk ut av det, må applauderes.

Det eneste jeg savner som Animal Collective-fan er at jeg burde vært mer ør i hodet etter tredje gjennomlytt. Se opp for Applesauce, Monkey Riches, Moonjock og Todays Supernatural, de er knall, det meste er bra, men de som er mer slow-paced, skulle det gjerne vært litt mer fullt i.

Bandet sikter høyt, og leverer!

Team Me består av 6 entusiaster fra Hedmarkstraktene, med vokalist og gitarist Marius Drogås Hagen som primus motor. Musikken må beskrives som en egen form for indie popmusikk ispedd litt rock og electronica.

I løpet av sommeren har bandet spilt på mer enn 50 festivaler, og fått svært gode tilbakemeldinger. Også på konserten 30.08.12 på Driv var det et heltent band som entret scenen. Energien fra bandet var eksplosivt, og det er med glede jeg registrerer at denne energien også er til stede på albumet.

Selv om sangene i all hovedsak er laget av Drogås Hagen på kassegitar, så er det ingenting av melankolien fra dette som er overført til albumet. Her er det fart og moro fra platestiften treffer rillene.

Show me er den første singelen fra albumet, og leverer et øs som griper med seg lytteren inn i en verden de nekter å slippe deg ut av igjen. Med sin insane sangtittel «With My Hands Covering Both of My Eyes I Am Too Scared to Have A Look at You Now» viser bandet en eleganse for fengende poparrangementer som er med på å sette standarden for denne typen musikk.

The Most Fun You Can Have with One Hand

Here's a fun fact about me: I'm on a constant look out for computer games that can be played one-handed. That might seem like a fairly arbitrary or even bizarre thing to look for in a game, but that fact is that sometimes I just don't have two hands for gaming.

JOE COLLINS
CHOCONUTJOE@YAHOO.CO.UK

I may have a repetitive strain injury, for example (yes alright, that's enough snickering!). Or, if I'm travelling with my laptop, I may not have room for a mouse. Unfortunately, one-handed games are surprisingly rare, and good ones are even rarer. How fortunate I was then to discover Umechanical, a delightful puzzler from the talented folks at Talawa Games.

The game centres around a small, flying robot who is trapped in a underground cavern. The player flies the robot through a slowly unfolding subterranean world, solving puzzles along the way. The story is mi-

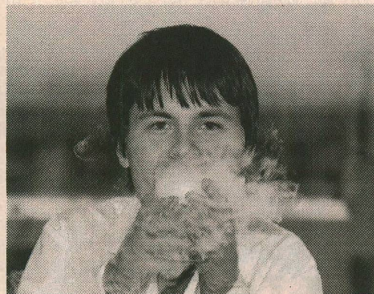
nimal to non-existent, although this is not by any means a bad thing. Any narrative the game has is delivered through the environment itself. The game does this pretty well, establishing a strong aesthetic and sense of place early on, which is then expanded and built upon as the game progresses.

Despite featuring many brilliant puzzles, the game is not perfect. A few parts felt like they could have benefited from some more QA. More than once I found myself completely stumped, not by a particularly difficult puzzle, but simply because I couldn't even work out what the puzzle was. This led to situations where I would waste time trying to accomplish one thing, only to discover that what I was trying to

do had nothing to do with what I was actually supposed to be doing. All in all, I'd recommend Umechanical to anyone looking for a fun and original puzzle game. I'd also recommend it to anyone who's only got one hand free.

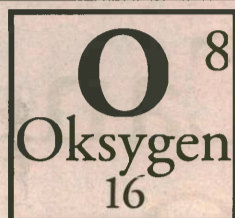
faktaboks:

Title: Umechanical
Developer/Publisher: Talawa Games/Teotl Studios
Price: \$9.99 on gog.com or €8.99 on Steam

kjemien rundt oss

BJARTE AARMO LUND
BJARTE@UTROPIA.NO

Oksygen, grunnstoff nummer 8, er jo absolutt på topp over kjendis-grunnstoffene. Oksygen har alle hørt om, og forstått viktigheten av.

Men ikke alle er klar over hvor farlig oksygen er, oksygen er et utrolig reaktivt grunnstoff. I form av vann får det jern til å ruste, og som en komponent i luften vi puster lar oksygen ting ting ta fyr. Oksygen er nemlig et kraftig oksidasjonsmiddel (ordet oksidasjonsmiddel kommer da også av oksygen), altså at stoffene gir fra seg elektroner (til oksygen).

Luften vi puster har omtrent 21% oksygen, hadde andelen vært noe større ville voldsomme skogbranner kunne brutt ut (og brukt opp oksygenet). Høyt oksygen-innhold i luft har vært kilde til mange branner. Blant annet ble flere personer drept under forberedelsene til Apollo 1 da en brann brøt ut i kommandomodulen, det tok bare 17 sekunder fra brannen ble rapportert til kommunikasjonen ble brutt.

Også å puste inn oksygen kan medføre fare. Ved for høyt trykk kan det faktisk bli dødelig, med symptomer fra ringing i ørene til kraftige spasmer. Spesielt vaskulært vev, slik som øyne, er utsatt.

Nok en gang er det oksygens oksidasjonsevne som gir opphav til problemer, kroppen har et godt antioksidant-system i utgangspunktet, men hvis det blir for mye oksygen vil oksygen-radikaler skade vev og celler.

FOTO: COURTESY OF THE BOSTON PUBLIC LIBRARY, LESLIE JONES COLLECTION.

Kulturredaktøren anbefaler

Har du bestemt deg for hvilken konsert eller utstilling du skal på i kommende to uker? Her får du noen tips angående hva er verdt å sjekke ut!

KASIA MIKOLAJEWSKA
KASIA@UTROPIA.NO

FROST- Releasekonsert + Support: Le Petit Garçon
Sted: Driv
Dato: 14.09.2012, 22:00

FROST splipper sitt nye album "Radiomagnetic" snart og har deres slippkonsert på Studenthuset Driv fredag 14. september. De kommer tilbake til sine røtter, til Tromsø, og det er dobbelt så spennende å høre på pop-elektronika de lager, og vite at de er kjente utenfor Norge også. Deres konsert er bare én av mange i turnéen som tar sted i Norge og avsluttes i London.

Ulver
Sted: Kulturhuset
Dato: 21.09.2012, 19:00

Ulver er verdensberømt. De startet som et (black)metal band i 1992, men spiller en annen type musikk for tiden. De blir mer "eksperimentelt og sjangeroverskridende innenfor ambient-, prog- og støymusikkfeltet." (kulturhuset.tr.no). De skal spille sammen med Tromsøs Kammerorkester. Bare å komme og se!

NIEUW
Sted: Driv
Dato: 21.09.2012, 20:00

Det er en minifestival som holdes på Driv hvert år. NIEUW konsentre-

rer seg om ferske artister og band, så det er mye nytt å høre på. Det er fantastisk at Driv gir unge og ukjente band en scene å stå på og sjansen til å vise sine evner. Selvfølgelig må jeg være der!

Odd Erik Rude kvintett, Nedentil,
21.00 23.09

Sted: Nedentil
Dato: 23.09.2012, 21:00

Odd Erik Rude debuterte med bandet "Heiåhå" allerede på 70-tallet og har jobbet med mange band og komponister i Norge siden, bl. a. Tromsø Storband. Tromsø Jazzklubb har beskrevet hans musikk som en blanding av en moderne mainstreamtradisjon, med klare referanser til Horace Silver og 50-talls Miles Davis. Det er fantastisk konsert å få med seg for alle jazz-elskere.

Man Beast
Sted: Kulturhuset
Dato: 26.09.2012, 19:00

Det er ikke noe ordinært. Duda Paiva, brasiliansk grunnlegger og koreograf i DudaPaiva Company kommer til Tromsø for å vise sin forestilling "Man Beast". Han lager humoristiske forestillinger med dans og figurer. Denne gangen vil museets skulpturer våkne til liv og fortelle sine historier. Kan ikke vente med å se hvor spennende det må være å puste liv i skulpturene.

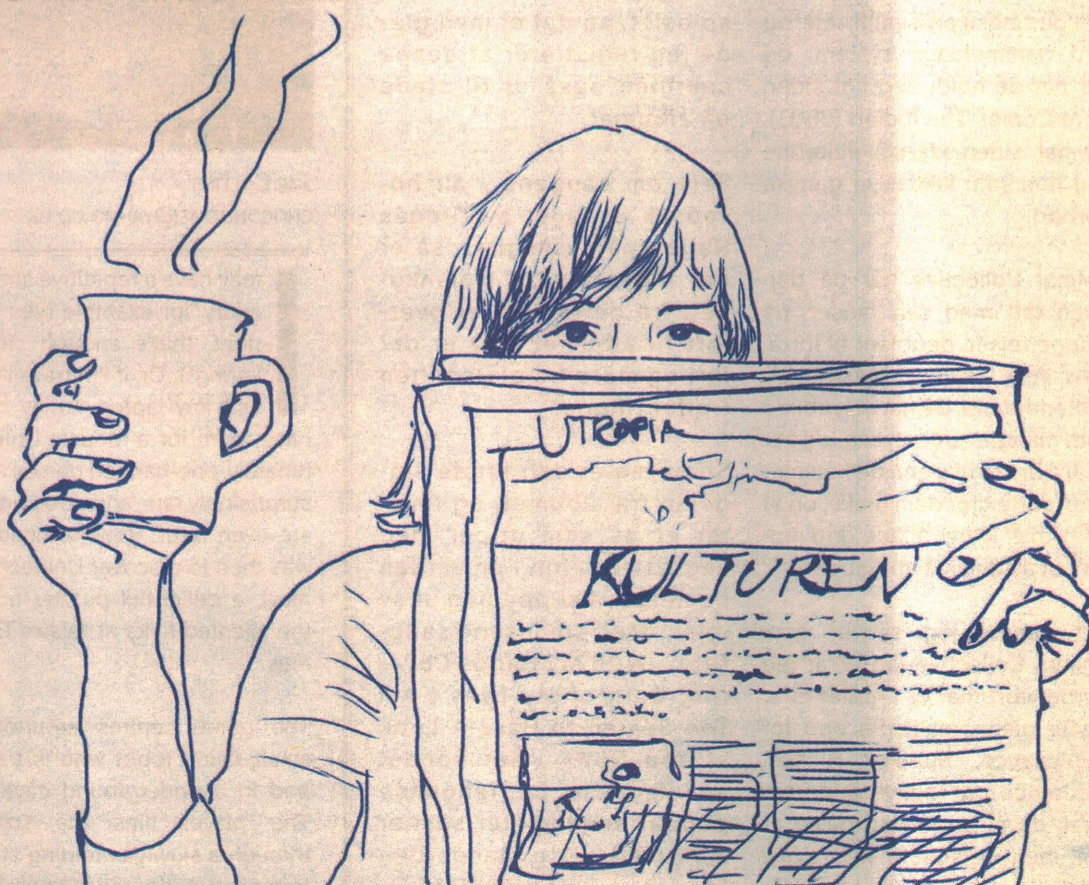

ILLUSTRATION: JOSHUA HANGER

ILLUSTRATION: MANON COURTAUX

Dear me: Drinking a bottle of Kava by yourself on a Saturday night while listening to depressing songs on Spotify does not make you cooler than all the other "losers" in Tromsø. It makes you (me) the loser.

To my dear boyfriend: You're perfect! I love you! Except for your horrible taste in music, the fact that you leave your smelly socks EVERYwhere (are you kidding me!? Next to the microwave?!?) and the time that you cheated on me with my best friend, and also our fat roommate. Other than that, you rock and I'm so lucky to have found a man like you! *Smooches!!*

Hello kabob man: take me to your native land. Feed me kabob meat from your dirty fingers while I massage your feet and clip your toenails. Swear at me in your unintelligible language. I am so turned on right now!

Dear homeless international student still "living" in SiTo's storage closet: Wow, you really showed your dad huh? Yep, you moved to another country and 'made something of yourself'. Way to go. No, I don't think you understood me – the way to go is home. You've failed.

ADVICE COLUMN:

Ask a Weatherman

Dear Weatherman:

Um, hello. I just want to say: "WHAT THE HELL!?" Are you serious? Where was the summer? I watched the dang weather report every single day this summer and did the little icon of a smiling sun ever appear in the high north of Norway? NO! It was rain, rain, and damn it, more rain! And now you're moving us into fall... with reports of... rain. And now there

is snow falling in the mountains, and I'm getting totally depressed, and my rain boots still stink from last year, as you may have noticed from reading my horoscope. Basically, I'm slipping into a deep, rain-induced depression. And it's all you fault. What are you going to do about it?

Sincerely,
Searching for the Sun

Dear Searching:

Hey, back off. You're 'slipping into a deep depression' you say?! Well, guess what? I'm already there. I've been wallowing in the depths of rain depression for years and years, basically since my career as a weatherman took off and I realized that all I would be doing for the next 30 years was predicting rainy weather, grey skies, and puddles that turn into lakes and then run down hills and destroy small houses. Talk about a dull, depressing career. Not to mention all the abuse that I've suffered since I took the job. You think you're the only one that hates rainy weather? Well you're not. Everyone in Tromsø hates all the rain, and

To the guy who tried to steal my car downtown last weekend: Hello!!!? Don't you know that crime doesn't happen in Norway?! Did you not get that email or something? Go back to the Slavic nation where you belong.

Dear super hot female cop who showed up at our house last night and arrested me for sexual harassment: I really wasn't kidding. There is a party in my pants.

To the fat girl who works at Rema 1000: I know you stole my box of 'orange cake' cookies on Thursday while you were ringing me up. C'mon, they cost like, 15 kroners a box! Even my cheapskate Grandma can afford those awful cookies. Buy your own box next time, or at least give me a discount on my giant tampon purchase. Now those puppies are expensive!

Sexy man at Mortensnes' waffle night in the common house: I don't even live at Mortensnes, I just come on Tuesday nights to stalk you and watch you serve waffles to all the internationals there. Can we walk to campus together sometime? Warning: usually by the time I make it up that hill I'm sweating profusely and peeling layers of clothing off of myself like a molting snake. But some people find that sexy, right?

PHOTO: TEH INTERWEBZ

I'm the one that has to tell them that more rain is on the way... year after year after year. People trip me while I'm walking down the street. Random strangers have run up behind me and given me wedgies in front of everyone in the bar. I had a party once where a lot of people came, and then at midnight began trashing the house, stealing all of my valuables, and peeing on my rug, before leaving in a giant mob. So my advice to you is this: just be glad you're not me, the most hated man in Tromsø. Your life could be a lot worse, crybaby.

Sincerely,
The Weatherman

UTROSCOPE

Aries

You know you've hit bottom when you pass your Grandma and some of her friends on Storgata and she pretends not to see you.

Taurus

You know that song that says, "Love is all you need?" Substitute "anal sex" for "love" and we've got a deal.

Gemini

They have pills for that.

Cancer

You're more effusive than usual Cancer. Let me know when you figure out what the hell that means.

Leo

Take the road-less-traveled. Your dumb ass is bound to get lost and never be seen again. Winning!

Virgo

You're way more interesting on cocaine.

Libra

Well, it's "fall" in Tromsø again. Time to break out the rain boots for another season of wet, wet weather. They still reek from last year. Yuck.

Scorpio

Wearing big earrings does not distract attention from your freakishly large nose.

Sagittarius

Your career as a musician is depressing me. God, please stop hurting those poor bongo drums! They hate you, obviously.

Capricorn

Everyone gets to make one big mistake. Yours was being born.

Aquarius

I'm saving my money up so that I can afford to never write horoscopes for you again, Aquarius.

Pisces

Show me what you've got and I'll show you one better.Damn kid!! Put that disgusting thing back in your pants!!!! It's a figure of speech! Geez!

ILLUSTRATIONS: MARIE SELJEHAUG JOHANSSON

utropias frivillige

journalister
doris schächter
amy leblanc
michelle marie saliba
fredriksen

piotr mazur
amr elsadr
antonina chomicz
mohamed elmokadem

henrik vikeby
stewart háseth
joe collins
bjarte aarmo lund
shanley swanson

fotografer
philippe plaga
ivonne wilken
juan hernandez

illustratører
natalia mazur
simone meyer-kristensen
manon courtaux
marie seljehaug johansson

Hva som skjer i Tromsø i neste fjorten dager

Sitter du hjemme og kjeder deg? Sjekk vår kulturkalender! I denne kalenderen får du se hva som skjer i Tromsø i løpet av de neste to uker. Alle konserter, utstillinger og filmer. Fra de store og små kulturtilbudene. Her kan du sjekke Verdens-teatret, Driv-arrangementer, festivaler og utstillinger fra flere gallerier. Enjoy!

torsdag 13. september

CARTE BLANCHE | CORPSE DE WALK, KULTURHUSET, 19:00
TROMSØ KAMMERORKESTER: MESTERMØTE MED DANIEL ROWLAND, VERDENSTEATRET, 19:30
SIRKUS ELIASSEN, Driv, 21:00

fredag 14. september

QUIZ DAN, Driv, 17:30
FREDAGSVORS, Driv
ASKE OG DIAMANTER, VERDENSTEATRET, 19:00
ÅGE ALEKSANDERSEN, KULTURHUSET, 20:00
TO ROME WITH LOVE, VERDENSTEATRET, 21:00

lørdag 15. september

ZORBA THE GREEK, VERDENSTEATRET, 15:00
TAKE THIS WALTZ, VERDENSTEATRET, 18:00
PARTY LØRDAG, Driv, 23:00

søndag 16. september

SPORTS SØNDAG, Driv, HELE DAGEN
WOODY ALLEN: A DOCUMENTARY, VERDENSTEATRET, 19:00
TO ROME WITH LOVE, VERDENSTEATRET, 21:00

mandag 17. september

MANDAGSROCK, Driv, 19:00
A BIGGER SPLASH, VERDENSTEATRET, 19:00
WOODY ALLEN: A DOCUMENTARY, VERDENSTEATRET, 21:00

tirsdag 18. september

DEMENS DAGENE: OFFISIELL ÅPNING, VERDENSTEATRET, 18:00
TIRSDAGSLOUNGE, Driv, 20:00
DEMENS DAGENE: MAMMA GOGO, VERDENSTEATRET, 20:00

onsdag 19. september

WRINKLES, VERDENSTEATRET, 18:00
STUDENT QUIZ, Driv, 19:00
DEMENS DAGENE: DIALOG MED. PARØRØNDE, VERDENSTEATRET, 19:30
TAKE THIS WALTZ, VERDENSTEATRET, 21:00

torsdag 20. september

DEMENS DAGENE: FOREDRAG OG DIALOG, VERDENSTEATRET, 19:00
DEMENS DAGENE: UNG ANHØRIG + PYRAMIDEN, VERDENSTEATRET, 20:30

fredag 21. september

FREDAGSVORS, Driv
LINE SOLBERG DOLMEN
A FRAME AND A COVER, SMALL PROJECTS GALLERY, 19:00
DEMENS DAGENE: ALZHEIMERS VALS, VERDENSTEATRET, 19:00
ULVER, KULTURHUSET, 19:00, 21:30
NIEUW, Driv, 20:00

lørdag 22. september

EN STUDIE I MORD, VERDENSTEATRET, 15:00
TAKE THIS WALTZ, VERDENSTEATRET, 18:00
PARTYLØRDAG, Driv, 23:00
RAGGABALDER, NEDENTIL, 22:00

søndag 23. september

SPORTS SØNDAG, Driv, HELE DAGEN
FUNNY FACE, VERDENSTEATRET, 19:00
ODD ERIK RUDE KVINTETT, NEDENTIL, 21:00
TAKE THIS WALTZ, VERDENSTEATRET, 21:00

mandag 24. september

FILMGRENSENER: DISGRACE, VERDENSTEATRET, 18:30
MANDAGSROCK, Driv, 19:00
WOODY ALLEN: A DOCUMENTARY, VERDENSTEATRET, 21:00

tirsdag 25. september

FUNNY FACE, VERDENSTEATRET, 19:00
TIRSDAGSLOUNGE, Driv, 20:00
TAKE THIS WALTZ, VERDENSTEATRET, 21:00

onsdag 26. september

STUDENT QUIZ, Driv, 19:00
MAN BEAST, KULTURHUSET, 19:00
LIVET ER HERLIG, VERDENSTEATRET, 21:00
ASKIL HOLM, Driv, 21:00
TAKE THIS WALTZ, VERDENSTEATRET, 21:00

torsdag 27. september

NASHVILLE, VERDENSTEATRET, 20:00
PAL ANGELSKAR (FRA MINOR MAJORITY), Driv, 21:00

FOR AN UPDATED CALENDAR OF ALL THE CULTURAL EVENTS GO TO OUR WEBPAGE – UTROPIA.NO.

FILM

MUSIKK

KUNST

TEATER

ANNET

DEMENS DAGENE

DRIV

ARRANGAMENTER